

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 1.12.2005
KOM(2005) 603 v konečném znění

2005/0245 (COD)

Provádění lisabonského programu Společenství:

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o platebních službách na vnitřním trhu,

kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2000/12/ES a 2002/65/ES

(předložený Komisí)

{SEK(2005) 1535}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1) SOUVISLOSTI NÁVRHU

- **Důvody a cíle návrhu**

Moderní ekonomiky jsou založeny na účinných a bezpečných platebních systémech. Platební systémy usnadňují nákup zboží a služeb a v rámci Společenství umožňují 231 miliard transakcí ročně (hotovostních i bezhotovostních) v celkové výši 52 bilionů EUR. Stávající systém platebního styku má však vysoké náklady. Cílem Komise je vytvořit jednotný platební trh, kde by zvýšené úspory z rozsahu a hospodářská soutěž pomohly snížit náklady platebního systému. Návrh Komise stanoví na základě čl. 47 odst. 2 a čl. 95 odst. 1 Smlouvy o ES společný rámec pro platební trh Společenství, který vytvoří podmínky pro integraci a racionalizaci vnitrostátních platebních systémů. Tento rámec je doplněn iniciativou odvětví platebního styku usilující o jednotný prostor plateb v eurech (SEPA – Single Euro Payment Area), která se zaměřuje na integraci vnitrostátních platebních infrastruktur a platebních produktů do eurozóny.

Moderní hospodářství založené na technologiích potřebuje účinný a moderní platební systém. Jeho vytvoření bude mít přímý příznivý dopad na konkurenceschopnost finančního odvětví a zlepší se konkurenceschopnost ekonomiky jako celku.

Iniciativa Komise se zaměří na elektronické platby jakožto alternativu k drahým platbám v hotovosti. Moderní elektronické platby jsou uznávány jako prostředek povzbuzující spotřebitelské výdaje a hospodářský růst¹. Ukazuje se, že při nejlepším využití může modernizace platebního systému spolu se zvýšeným využíváním co nejhospodárnějších služeb snížit průměrné náklady na uskutečňování plateb na polovinu za dobu kratší deseti let. Pokud by se například platby v hotovosti snížily na úroveň zemí, kde je jejich užívání nejnižší, vznikl by přebytek ve výši 5,3 miliard EUR².

V rámci celé Evropy existuje prostor pro další standardizaci produktů a konsolidaci platebních služeb. Harmonizovaný právní rámec umožní, aby poskytovatelé racionalizovali platební infrastruktury a služby, a uživatelům rozšíří možnost výběru a poskytne vysokou úroveň ochrany. Celkovým výsledkem budou větší úspory z rozsahu a vyšší účinnost platebních systémů v Evropském společenství. Pokud by například výše jednotkových nákladů klesla na 20 procent nad úroveň nákladů dosahovaných v EU při nejlepším využití, vznikly by dodatečné celkové úspory v hodnotě 10 miliard EUR. Standardizace technických a právních požadavků týkajících se plateb umožní bankám nabízet kompletní rychlejší a úspornější automatizované platby a podnikům usnadní fakturaci. Následkem toho budou mít podniky možnost rychlejšího a spolehlivějšího zúčtování a zlepší se jejich peněžní tok. To má zásadní význam v přeshraničním obchodu a pro dosažení úspor z automatizace – podniky hovoří o možných ziscích ve výši 50–100 miliard EUR ročně.

Otevřením vnitrostátních platebních trhů novým poskytovatelům a zajištěním rovných

---

¹ Podle studií (např. „VISA International and the Commonwealth Business Council“, 2004) každé desetiprocentní zvýšení podílu elektronických plateb v hospodářství povzbudí spotřebu až o půl procenta.

² Odhad úspor podle studie společnosti McKinsey z roku 2005.

podmínek se zvýší hospodářská soutěž a bude podpořeno přeshraniční poskytování služeb. Uživatelé finančních služeb budou mít prospěch ze zvýšené hospodářské soutěže, transparentnosti a možností výběru na trhu platebních služeb. Mělo by dojít ke sblížení cen mezi členskými státy a současné rozpětí cen v poměru 1:8³ by se mělo snížit. Pokud by například úrovně cen v nejdražších zemích klesly na současný průměr, vznikly by tím obrovské úspory a pro spotřebitele a podniky by to představovalo příjemnou zkušenost s hladkým průběhem plateb. Italští a španělští uživatelé by zaznamenali úsporu ve výši 5,4 miliard EUR a 1,3 miliardy EUR. Obchodníci rovněž uvádějí, že kdyby mohli nakupovat služby od nejkonzukureschopnějších poskytovatelů v EU, zaplatili by při platbách kartou v některých případech až dvacetkrát méně.

Aby mohlo být plně využito všech možností jednotného platebního trhu, je třeba, aby klíčovou roli sehrálo odvětví platebního styku. Jsou to právě poskytovatelé platebních služeb, kteří budou čelit výzvě nalézt co nejlepší způsob, jak propojit jednotlivé platební infrastruktury svých států tak, aby mohli mít užitek z možných úspor a nabízeli nové, technologicky vyspělé a účinné platební služby. Podobně podniky se budou muset připravit na to, že s těmito novými systémy plateb přijdou do styku, a podniknout patřičné kroky. Vyžádá si to značné investice na straně poskytovatelů i podniků.

Subjekty realizující platební styk se však v programu SEPA zavázaly tyto investice vynaložit a program dokončit do roku 2010. Počáteční investice se vzhledem k značnému prospěchu považují za přiměřené. Návrh Komise tyto investice usnadní a umožní práci daného odvětví na realizaci jednotného prostoru plateb v eurech.

• **Obecné souvislosti**

Současný stav platebního systému je neuspokojivý a plný potenciál vnitřního trhu zůstává stále nevyužitý. Pravidla týkající se infrastruktury pro platby ve Společenství existují na úrovni jednotlivých členských států a dosud nebyly přizpůsobeny jednotnému trhu. Nejsou uzpůsobeny na to, aby uskutečňovaly přeshraniční platby stejně efektivně jako platby tuzemské, a vzájemně si nekonkurují. Několik málo systémů přeshraničního platebního styku, které existují, nedosahuje kritického množství (pouze 3 % plateb) a jejich provozní náklady na jednotku jsou mnohem vyšší než u vnitrostátních systémů. Z toho pramení tyto skutečnosti:

- Stávající platební systém je příliš nákladný. Podle studií⁴ náklady na tento rozříštěný platební systém založený na systémech jednotlivých států představují přibližně 2–3 % HND. Velký podíl těchto nákladů nesou samotné banky. V současné době banky vynakládají na platební styk třetinu svých provozních nákladů. V konečném důsledku však náklady neúčinného a nekonkurenčního systému platebního styku nese celé hospodářství a všichni uživatelé finančních služeb.
- Spotřebitelé si stěžují na důsledky rozříštěnosti systému. Mají omezený přístup k produktům, které jsou rozšířeny po celé EU (např. v přeshraničním platebním

---

³ CapGemini, 2005.

⁴ McKinsey, 2005 a další studie, např. Van Hove, De Grauwe, T. ten Raa, EPC, Dutch National Bank a Sveriges Riksbank.

styku není možno účinně provést přímý debet). Co je však ještě horší, nemají přístup k poskytovatelům z jiných zemí ES, kteří by jim mohli poskytnout levnější a rychlejší službu.

- Nedostatek hospodářské soutěže na trhu poškozují maloobchodní prodejce. V některých členských státech, kde mají poskytovatelé platebních služeb prakticky monopolní postavení, je maloobchodním prodejcům účtováno až 5 % jejich celkových tržeb hrazených kartou. Antimonopolní úřad Komise a vnitrostátní orgány již provádějí šetření na trhu debetních a úvěrových karet v EU.
- Také podniky trpí touto fragmentací trhu. Nejsou schopny sjednotit fakturaci se svými platbami.

- **Platná ustanovení v oblasti návrhu**

Pokrok v oblasti harmonizace právního rámce pro platební styk je poněkud omezený. Evropské společenství přijalo tři právní akty:

- o Doporučení (97/489/ES) zajišťující ochranu klientů používajících elektronické platební prostředky, např. platební karty.
- o Směrnice (97/5/ES) usnadňující přeshraniční převody stanovením společných požadavků na ochranu klientů.
- o Nařízení (2560/2001) o přeshraničních platbách, které zrušilo rozdíl v cenách mezi přeshraničními a vnitrostátními platbami.

Ačkoli právní předpisy Společenství, zejména nařízení o přeshraničních platbách, umožnily, aby uskutečňování mnoha typů plateb v eurech bylo pro klienty na vnitřním trhu jednodušší a levnější, a ačkoli odstartovaly iniciativu odvětví usilující o jednotný prostor plateb v eurech (SEPA), pro dosažení skutečného jednotného trhu nebyly postačující.

- **Soulad s ostatními politikami a cíli Společenství**

Vytvoření jednotného trhu v roce 1992 a zavedení eura v roce 1999 položilo základy pro integraci finančních trhů ES. Iniciativa usilující o integrovaný a účinný platební trh ES je jedním z hlavních opatření lisabonského programu Společenství⁵, která podstatně přispívá k lisabonskému partnerství pro růst a zaměstnanost⁶ a v souladu s aktuálními cíli politiky ES v oblasti finančních trhů (např. s akčním plánem pro finanční služby). Navrhovaný právní rámec pro platební trh ES bude mít rovněž prospěch z úsilí Komise o posílení hospodářské soutěže prostřednictvím provádění politiky hospodářské soutěže.

2) KONZULTACE SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

---

⁵ KOM (2005) 330 a SEK (2005) 981 ze dne 20. července 2005.

⁶ KOM (2005) 24 ze dne 2. února 2005.

Konzultační metody, hlavní cílová odvětví a celkový profil respondentů

Komise konzultovala se zúčastněnými stranami prostřednictvím dvou stálých expertních skupin⁷, četných dvoustranných setkání a několika kol konzultací ohledně složitých a technických otázek obsažených v této směrnici. Informace poskytnuté zúčastněnými stranami představovaly pro Komisi značný přínos. Konzultovaná odvětví zahrnují 25 členských států EU a jsou to: subjekty realizující platební styk (banky, poskytovatelé elektronických peněz a mobilních plateb, poskytovatelé infrastruktury pro remitenty, instituce působící v oblasti platebních karet atd.), maloobchodní sdružení (Eurocommerce), samotné odvětví, podnikoví finančníci (EACT, TWIST), organizace malých a středních podniků, vnitrostátní a evropská sdružení spotřebitelů (BEUC, FIN-USE), odborníci na platební styk, poradenské firmy atd.

V letech 2000 až 2002 Komise připravila⁸ jedno sdělení a dva pracovní dokumenty⁹, spolu se sedmi anketami pro veřejné konzultace o možném právním rámci pro platební styk a zhodnocení současného stavu trhu členských států. V roce 2003 připravila Komise sdělení¹⁰ pro konzultace se širokou veřejností o možném rozsahu a obsahu nového právního rámce. Konečný návrh byl připraven v letech 2004 až 2005 za intenzivní spolupráce se dvěma stálými expertními skupinami a za pomoci konzultace se zúčastněnými stranami, a to na základě šesti pracovních dokumentů obsahujících možné návrhy ustanovení a posouzení dopadů.

Shrnutí odpovědí a způsob jejich zohlednění

Po shrnutí výsledků konzultací Komise bylo z odpovědí všech respondentů zřejmé, že dosažení jednotného platebního trhu si vyžaduje právní opatření. Názory se však různily na rozsah a stupeň požadovaných právních opatření. Všichni respondenti považovali cíl racionalizovat a konsolidovat stávající nástroje Společenství za žádoucí. Budoucí právní rámec by měl aktualizovat a spojit různé součásti právních předpisů Společenství a harmonizovat příslušné vnitrostátní předpisy do jediného soudržného právního nástroje.

Dne 31. ledna 2000, 14. května 2002 a od 2. prosince 2003 do 15. února 2004 proběhly na internetu tři otevřené konzultace¹¹, jejichž výsledky lze nalézt na stránce http://europa.eu.int/comm/internal_market/payments/framework/index_en.htm.

• **Shromažďování a využití odborných posudků**

Při přípravě tohoto návrhu Komise ve velké míře využila externích odborných posudků. Cenné odborné znalosti byly poskytnuty v rámci veřejné konzultace a dvěma expertními skupinami.

---

⁷ Skupina vládních expertů na systémy platebního styku a Skupina pro trh platebních systémů.

⁸ Většina uvedených dokumentů byla zveřejněna na internetové stránce http://europa.eu.int/comm/internal_market/payments/.

⁹ MARKT/208/2001 a MARKT/4007/2002.

¹⁰ KOM (2003) 718 v konečném znění.

¹¹ KOM (2000) 36 v konečném znění, veřejný pracovní dokument o novém právním rámci (2002), KOM (2003) 718 v konečném znění.

• Posouzení dopadů

S cílem dosáhnout cílů, jež byly stanoveny pro nový právní rámec pro platební styk, byl při posuzování dopadů důkladně zvážen druh politického zásahu (žádný zásah v porovnání s regulativním přístupem, případně kombinace regulativního přístupu a samoregulace trhu) a dále typ právního nástroje (nařízení či směrnice). V rámci zvolené oblasti působnosti této směrnice zvážila Komise následující možnosti:

Cíl 1: Podpora hospodářské soutěže mezi vnitrostátními trhy a zajištění rovných podmínek.

Alternativa 1. Zachování stávající situace s nejednotnými požadavky jednotlivých členských států na přístup k trhům.

Alternativa 2. Harmonizace požadavků týkajících se přístupu na trh pro poskytovatele platebních služeb, kteří nejsou úvěrovými institucemi, a zavedení zvláštní licence pro platební instituce.

Posouzení možného společenského a hospodářského dopadu rozdílných podmínek pro vstup na trh mezi členskými státy potvrdilo, že stávající situace poškozuje fungování jednotného trhu a vytváří vážné překážky vstupu na trh. Nejednotné požadavky na přístup k trhům narušují hospodářskou soutěž a vedou k vyšším cenám pro uživatele a vysokým ziskům pro poskytovatele s dominantním postavením na vnitrostátním trhu a k nižší míře inovace.

Komise vyhodnotila rizika v případě obchodních činností poskytovatelů, kteří nejsou úvěrovými institucemi, a shledala, že rizika s nimi spojená se velmi liší od rizik, která se týkají úvěrových institucí. Nebyly nalezeny empirické důkazy, že by se v daném odvětví vyskytly problémy nebo případy úpadku, což by ospravedlňovalo podobné požadavky jako u úvěrových institucí. Neexistují konkrétní cíle ochrany: ani ochrana vkladatelů, ani systémový význam dotčených systémů, ani ohrožení integrity a stability finančního systému. Zdá se, že vyvážený soubor kvalitativních požadavků obezřetnostního dohledu nejlépe odpovídá provozním a omezeným finančním rizikům, kterým platební instituce při své činnosti čelí. Kvantitativní požadavky (jako např. kapitálové požadavky) se jeví jako nepřiměřené danému riziku a mohly by být příliš velkou zátěží pro menší poskytovatele a nové účastníky trhu.

Cíl 2: Vyšší transparentnost trhu pro poskytovatele i uživatele

Alternativa 1. Samoregulace trhu

Alternativa 2. Zachování rozdílných režimů členských států

Alternativa 3. Jednotné požadavky na transparentnost a na poskytování informací na úrovni EU

Možnost samoregulace trhu byla zavržena vzhledem k současné nízké úrovni dodržování požadavků na informace pro spotřebitele a k nedostatku transparentnosti. Výhodou vnitrostátních pravidel je zohlednění platebních služeb, jež jsou specifické pro danou zemi, avšak na druhé straně omezují účinnost, průhlednost trhu a možnost výběru pro spotřebitele na širším evropském trhu. Většina subjektů působících

v oblasti platebního styku a sdružení uživatelů upřednostňovala standardizaci. Největší hospodářský přínos se očekává vzhledem ke zjednodušení a právní jistotě od právních předpisů ES, které by v rámci jediného právního nástroje kodifikovaly veškeré požadavky na informace na úrovni členských států i Společenství.

Cíl 3: Práva a povinnosti uživatelů a poskytovatelů

Alternativa 1. Zachování stávající situace s rozdílnými vnitrostátními pravidly

Alternativa 2. Poskytnutí právní jistoty týkající se základních práv a povinností uživatelů a poskytovatelů v zájmu zvýšené ochrany spotřebitele a větší účinnosti

V současné době existuje 25 rozdílných souborů vnitrostátních pravidel, které vyhovovaly platebnímu trhu v době, kdy přeshraniční platby a jednotný trh hrály nevýznamnou roli. S vytvořením jednotného trhu a se zavedením eura se harmonizace stává nezbytnou, a to zejména tam, kde vnitrostátní pravidla, jež si zachovávají své specifické rozdíly, ztěžují přeshraniční platby a brání rozvoji lépe fungujících celoevropských platebních služeb.

Soudržná koncepce práv a povinností poskytovatelů a uživatelů umožní větší účinnost, vyšší míru automatizace a přímé zpracování plateb na celoevropské úrovni.

Komise provedla úplné posouzení dopadu uvedené v pracovním programu, o němž lze nalézt zprávu na internetové stránce http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/impact/docs/SEC_2005_1535_1_en.pdf

3) PRÁVNÍ HLEDISKA NÁVRHU

• Shrnutí navrhovaných opatření

Třemi základními stavebními kameny návrhu jsou:

Právo poskytovat platební služby veřejnosti (Hlava II)

Harmonizace požadavků přístupu na trh pro poskytovatele služeb, kteří nejsou úvěrovými institucemi, je navržena tak, aby vytvořila rovné podmínky, podpořila hospodářskou soutěž na vnitrostátních trzích, odrážela vývoj na trhu v posledních letech a odstartovala vstup nové generace poskytovatelů na trh. Novou licenci pro platební instituce se rovněž jednotným způsobem provede zvláštní doporučení č. VI pracovní skupiny OECD pro finanční činnost. Zavedením výjimky pro některé kategorie remitentů bude umožněn postupný přechod těchto poskytovatelů z oblasti neoficiální ekonomiky do oficiální sféry.

Transparentnost a požadavky na informace (Hlava III)

Komise se domnívá, že hospodářskou soutěž, možnost volby na straně spotřebitele a jeho ochranu podpoří jasná a soudržná pravidla týkající se transparentnosti platebních služeb. Tato směrnice zavede stručné a jasné požadavky na informace v oblasti platebních služeb, které nahradí 25 souborů vnitrostátních pravidel.

Práva a povinnosti uživatelů a poskytovatelů platebních služeb (Hlava IV)

Srozumitelnost a jistota, pokud jde o základní práva a povinnosti uživatelů a poskytovatelů platebních služeb, jsou nezbytné pro rozvoj účinných moderních systémů elektronických plateb, pro posílení důvěry uživatelů a efektivitu moderních podniků na moderním platebním trhu.

- **Právní základ**

Právním základem tohoto návrhu je čl. 47 odst. 2 a čl. 95 odst. 1 Smlouvy o ES.

- **Zásada subsidiarity**

Zásada subsidiarity se použije, nespadá-li návrh do výlučné působnosti Společenství.

Členské státy nemohou uspokojivě dosáhnout cílů tohoto návrhu z následujících důvodů.

Pravidla, kterými se řídí platby, jsou zakotvena v četných vnitrostátních právních aktech, které často brání vytvoření jednotných evropských norem, konvencí a infrastruktur pro platební styk. Právní nejistota pro poskytovatele a uživatele platebních služeb a nedostatek harmonizace, pokud jde o základní práva poskytovatelů a uživatelů, brání rozvoji celoevropských platebních systémů, volnému poskytování služeb a hospodářské soutěži na vnitrostátních platebních trzích.

Cíle návrhu budou lépe dosaženy prostřednictvím opatření na úrovni Společenství z následujících důvodů.

Rozsah a složitost integračního procesu na trzích maloobchodních elektronických plateb jsou podobné jako při zavádění eura a členské státy samy o sobě nejsou schopny překonat současné překážky a koordinovat všechny zúčastněné strany.

Koexistence tří právních aktů Společenství a již existující rozmanitost vnitrostátních pravidel v 25 členských státech vytváří roztržitý a někdy překrývající se právní rámec, který je překážkou integrace platebních trhů.

Tento návrh provádí úplnou harmonizaci v bodech nezbytných pro překonání překážek rozvoje jednotného platebního trhu, které byly označeny v průběhu konzultace se zúčastněnými stranami.

Návrh je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

- **Zásada proporcionality**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z následujících důvodů.

Navrhovaná směrnice ponechává maximální prostor pro samoregulaci daného odvětví. Harmonizuje pouze to, co je nezbytně nutné pro překonání právních překážek jednotného trhu, a vyhýbá se regulaci v otázkách nad tento rámec. Navrhovaná opatření jsou rovněž přiměřená z hlediska stávajících vnitrostátních právních předpisů v této oblasti, jako je občanské právo a trestní právo. V určitých oblastech jsou povoleny národní výjimky, které musejí být vzájemně uznány. Členským státům je dovoleno zavést případné národní alternativy nebo si zachovat postupy, které jsou v současnosti účinnější než postupy plánované v této směrnici.

Všechna navrhovaná pravidla byla podrobena testu přiměřenosti a široce konzultována s cílem zajistit odpovídající a přiměřenou regulaci. To se odráží v pravidlech pro platební instituce a v ustanovení o výjimce, v požadavcích na informace, jež jsou stanoveny pro konkrétní služby, a v rozlišení mezi skupinami uživatelů.

- **Volba nástrojů**

Navrhované nástroje: Vytvoření jednotného platebního trhu vyžaduje jak samoregulaci daného odvětví za účelem integrace nejednotných platebních infrastruktur a služeb členských států, tak regulativní opatření, která danému procesu poskytnou nezbytný právní základ. Proto Komise navrhuje směrnici, která posílí a usnadní samoregulaci odvětví.

Tyto prostředky jsou přiměřené z následujících důvodů.

Komise nenavrhuje nařízení, ale směrnici, poněvadž směrnice zohledňuje požadavek subsidiarity a proporcionality. Směrnice doplněná celkovou harmonizací poskytne nezbytnou míru právní jistoty a zároveň ponechá prostor pro cílené provedení do vnitrostátního práva.

4) ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Společenství.

5) DOPLŇKOVÉ INFORMACE

- **Simulace, pilotní fáze a přechodné období**

Pro některé již zavedené poskytovatele platebních služeb bude stanoveno přechodné období s ohledem na dosažení souladu s ustanoveními v hlavě II této směrnice.

- **Zjednodušení**

Návrh představuje zjednodušení právních předpisů, zjednodušení správních postupů pro veřejnoprávní orgány (na úrovni Společenství nebo na vnitrostátní úrovni) a zjednodušení správních postupů pro účastníky ze soukromého sektoru.

Navrhovaná směrnice poskytuje zjednodušený a plně harmonizovaný rámec, který nahradí směrnici 97/5/ES, doporučení 87/598/EHS, 88/590/EHS a 97/489/ES a dále článek 8 směrnice 97/7/ES a článek 8 směrnice 2002/65/ES.

Dohled nad poskytovateli platebních služeb bude probíhat v souladu s harmonizovaným a soudržným přístupem se stejnými pravidly pro všechny členské státy, což přispěje ke zjednodušení správních postupů.

Návrh zjednoduší postupy pro účastníky ze soukromého sektoru tím, že nahradí 25 souborů pravidel členských států jediným souborem pravidel pro celý trh.

- **Zrušení stávajících právních předpisů**

Přijetím tohoto návrhu budou zrušeny stávající právní předpisy.

Provádění lisabonského programu Společenství:

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o platebních službách na vnitřním trhu,

kteřou se mění směrnice 97/7/ES, 2000/12/ES a 2002/65/ES (Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na první a třetí větu čl. 47 odst. 2 a na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹²,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹³,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky¹⁴,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy¹⁵,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pro vytvoření jednotného vnitřního trhu je nezbytné, aby byly zrušeny všechny vnitřní hranice a aby tak byl umožněn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu. Zásadní důležitosti proto nabývá řádné fungování jednotného trhu platebních služeb. V současnosti však fungování tohoto trhu brání nedostatečná harmonizace v této oblasti.
- (2) Jednotlivé trhy platebních služeb jsou v současné době organizovány odděleně podle právních předpisů členských států a právní rámec pro platební služby je tak roztržštěn do 25 vnitrostátních právních systémů.
- (3) Akty Společenství, které již byly přijaty, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/5/ES ze dne 27. ledna 1997 o přeshraničních převodech¹⁶, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2560/2001 ze dne 19. prosince 2001 o přeshraničních platbách v eurech¹⁷, doporučení Komise 87/598/EHS ze dne

---

¹² Úř. věst. C, , s. .

¹³ Úř. věst. C, , s. .

¹⁴ Úř. věst. C, , s. .

¹⁵ Úř. věst. C, , s. .

¹⁶ Úř. věst. L 43, 14.2.1997, s. 25.

¹⁷ Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 13.

8. prosince 1987 o evropském kodexu chování v oblasti elektronického platebního styku (vztahy mezi finančními institucemi, obchodníky, kteří jsou poskytovateli služeb, a spotřebiteli)¹⁸, doporučení Komise 88/590/EHS ze dne 17. listopadu 1988 o platebních systémech, a zejména vztahu mezi držiteli a vydavateli platebních karet¹⁹, ani doporučení Komise 97/489/ES ze dne 30. července 1997 o operacích prováděných elektronickými platebními prostředky, a zejména o vztahu mezi vydavatelem a držitelem²⁰, tuto situaci v dostatečné míře nenapravují. Koexistence vnitrostátních ustanovení a neúplného rámce Společenství, které se místy překrývají, je příčinou nejasností a nedostatku právní jistoty.

- (4) Je proto nezbytně nutné stanovit moderní a soudržný právní rámec pro platební služby na úrovni Společenství.
- (5) Je třeba, aby tento rámec zajistil koordinaci vnitrostátních ustanovení týkajících se obezřetnostních požadavků, přístupu nových poskytovatelů platebních služeb na trh, požadavků na informace a příslušných práv a povinností uživatelů platebních služeb. Dále je zapotřebí, aby v tomto rámci zůstala zachována ustanovení nařízení (ES) č. 2560/2001, kterým byl vytvořen jednotný trh pro platby v eurech v oblasti cen. Ustanovení směrnice 97/5/ES a doporučení učiněná v doporučení 87/598/EHS, 88/590/EHS a 97/489/ES je třeba začlenit do jediného právně závazného aktu.
- (6) Není však vhodné, aby tento právní rámec zahrnoval všechny případy. Jeho použití by mělo být omezeno na poskytovatele, jejichž hlavní činnost spočívá v poskytování platebních služeb uživatelům platebních služeb. Rovněž není vhodné, aby se vztahoval na služby, při nichž se převod peněžních prostředků z plátce na příjemce uskutečňuje výhradně ve formě bankovek a mincí nebo jež jsou založeny na šecích, směnkách, dluhopisech nebo jiných prostředcích, kupónech nebo kartách vystavených na poskytovatele platebních služeb nebo jinou stranu s cílem zpřístupnit peněžní prostředky příjemci. Ačkoli je třeba, aby se daný právní rámec vztahoval na uživatele platebních služeb a na jejich vztah s poskytovateli platebních služeb při každém využití platebních služeb, některá ustanovení by se neměla vztahovat na transakce převyšující určitou částku, poněvadž je pravděpodobné, že si uživatel bude schopen sjednat s poskytovatelem platebních služeb konkrétnější a výhodnější podmínky.
- (7) Je nezbytné určit kategorie poskytovatelů platebních služeb, kteří mohou oprávněně poskytovat dané služby po celém Společenství, tedy úvěrové instituce, které přijímají vklady od uživatelů za účelem financování platebních transakcí a jež by měly i nadále podléhat obezřetnostním požadavkům podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu²¹, dále instituce elektronických peněz, které vydávají elektronické peníze za účelem financování platebních transakcí a jež by měly i nadále podléhat obezřetnostním požadavkům podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/46/ES o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností²², a rovněž banky poštovních úřadů,

---

¹⁸ Úř. věst. L 365, 24.12.1987, s. 72.

¹⁹ Úř. věst. L 317, 24.11.1988, s. 55.

²⁰ Úř. věst. L 208, 2.8.1997, s. 52.

²¹ Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1.

²² Úř. věst. L 275, 27.10.2000, s. 39.

kteří mají oprávnění podle vnitrostátních právních předpisů nebo podle právních předpisů Společenství.

- (8) S cílem odstranit právní překážky vstupu na trh je však nezbytné zavést jednotnou licenci pro všechny poskytovatele platebních služeb, kteří nejsou spojeni s přijímáním vkladů či vydáváním elektronických peněz. Je proto vhodné zavést čtvrtou kategorii poskytovatelů služeb, dále jen „platební instituce“, poskytnutím povolení poskytovat platební služby po celém Společenství fyzickým nebo právnickým osobám nespádajícím do žádné ze stávajících kategorií, za podmínky, že bude dodržen soubor přísných a ucelených podmínek. Na takové služby by se tak vztahovaly stejné podmínky v celém Společenství.
- (9) Je třeba, aby podmínky pro udělení a zachování povolení pro platební instituce obsahovaly obezřetnostní požadavky přiměřené provozním a finančním rizikům, kterým tyto subjekty při své činnosti čelí. V těchto požadavcích by se měla zohlednit skutečnost, že platební instituce jsou zapojeny do specializovanějších a omezenějších činností, a jsou tak vystaveny rizikům, která jsou mnohem užší a snáze sledovatelná a kontrolovatelná než rizika, jež vznikají v rámci činností úvěrových institucí. Platebním institucím by mělo být zejména zakázáno přijímat vklady od uživatelů a měly by být oprávněny využívat pouze peněžní prostředky přijaté od uživatelů za poskytování platebních služeb. Je třeba přijmout ustanovení pro to, aby peněžní prostředky klientů byly drženy odděleně od peněžních prostředků platební instituce určených na jiné obchodní činnosti. Platební instituce musí rovněž splňovat požadavky zaměřené proti praní špinavých peněz a proti financování terorismu.
- (10) Je třeba, aby členské státy jmenovaly orgány odpovědné za udělování povolení platebním institucím, za vykonávání průběžných kontrol a za rozhodování o tom, zda bude povolení odňato. S cílem zajistit rovné zacházení není možné, aby členské státy uplatňovaly vůči platebním institucím další požadavky, jež tato směrnice neuvádí. Je však zapotřebí, aby veškerá rozhodnutí, která učiní příslušné orgány, byla soudně napadnutelná. Kromě toho úkoly příslušných orgánů nesmí být dotčen dohled nad platebními systémy, což je úloha, kterou má vykonávat evropský systém centrálních bank, v souladu se čtvrtou odrážkou čl. 105 odst. 2 Smlouvy o ES.
- (11) Vzhledem k tomu, že je žádoucí, aby byla registrována totožnost a sídlo všech osob poskytujících platební služby a aby bylo uděleno povolení všem poskytovatelům platebních služeb nezávisle na tom, zda jsou schopni v plném rozsahu splnit podmínky potřebné k získání povolení pro platební instituce, s cílem vyhnout se jejich zahrnutí do černé ekonomiky, je vhodné zavést mechanismus umožňující, aby se s poskytovateli platebních služeb, kteří nejsou schopni splnit všechny tyto podmínky, zacházelo stejně jako s platebními institucemi. Za tímto účelem je vhodné umožnit členským státům, aby takové osoby zanesly do rejstříku platebních institucí, přestože nesplňují všechny podmínky pro udělení povolení. Je však nezbytné, aby tato možná výjimka podléhala ve všech případech přísným požadavkům týkajícím se objemu transakcí a důležitosti z hlediska veřejného zájmu. Rovněž je důležité, aby bylo stanoveno, že v případech, kdy byla použita výjimka, mohou být platební služby poskytované v rámci celého Společenství poskytovány pouze v tom členském státě, kde došlo k registraci.
- (12) Pro provoz poskytovatele platebních služeb je nezbytné, aby mohl provádět svou činnost v rámci platebních systémů nebo se mohl takových systémů účastnit. Aby bylo možno zajistit rovné zacházení v rámci celého Společenství stejně jako mezi různými

kategoriemi poskytovatelů platebních služeb v souladu s podmínkami jejich licencí pro obezřetné podnikání, je třeba objasnit pravidla týkající se přístupu k poskytování platebních služeb a účasti v platebních systémech. Je třeba zavést ustanovení pro nediskriminační zacházení týkající se platebních institucí a úvěrových institucí, pokud jde o jejich činnost v rámci platebních systémů a jejich přístup k nim.

- (13) Je třeba stanovit soubor pravidel s cílem zajistit transparentnost podmínek pro oblast platebních služeb.
- (14) Tato směrnice by se neměla vztahovat na hotovostní transakce ani na transakce prováděné na základě papírových šeků, poněvadž vzhledem k jejich povaze je nelze zpracovat stejně efektivně jako jiné platební prostředky, zejména elektronické platby.
- (15) Pravidla obsažená v této směrnici, která se týkají transparentnosti podmínek pro platební služby a práv a povinností souvisejících s poskytováním a využíváním platebních služeb, by se neměla použít v případě transakcí přesahujících částku 50 000 EUR, poněvadž tyto částky nejsou obecně zpracovávány stejným způsobem, jejich zpracování často probíhá v rámci jiných sítí a podléhá odlišným technickým a právním postupům, jež by měly být dodrženy.
- (16) Je zapotřebí, aby tato směrnice stanovila povinnosti poskytovatelů platebních služeb ohledně poskytování informací uživatelům platebních služeb, kteří by měli o platební službě vždy obdržet jasné informace na vysoké úrovni, aby byli na jejich základě schopni provést svou volbu a využít služeb kdekoli v EU. V zájmu průhlednosti stanoví tato směrnice podmínky, které mají uživatelům platebních služeb zajistit nezbytné a postačující informace týkající se jak smlouvy o platební službě, tak platební transakce.
- (17) Zásadní důležitost má harmonizace transparentnosti podmínek pro platební služby, poněvadž uživatelé platebních služeb potřebují jasné informace o platebních službách, aby si na jejich základě zvolili službu, kterou využijí. Je třeba stanovit požadavky, které zajistí jasné a postačující informace týkající se smlouvy o platební službě, stejně jako o povolení a provedení platební transakce, aniž by byl uživatel platební služby zatěžován podrobnostmi.
- (18) Je zapotřebí, aby požadované informace byly přiměřené potřebám uživatelů a aby byly sdělovány standardním způsobem. Požadavky na informace v případě jednorázové platební transakce by se však měly lišit od požadavků v případě rámcové dohody, která zahrnuje řadu platebních transakcí.
- (19) V zájmu usnadnění mobility klientů je třeba, aby uživatel platební služby mohl vypovědět rámcovou smlouvu, která byla uzavřena na dlouhou dobu nebo na dobu neurčitou, aniž by mu byl účtován poplatek. Toto právo by však mělo být podmíněno, je-li to vhodné, výpovědní lhůtou stanovenou ve smlouvě.
- (20) Je zapotřebí, aby mikroplatby sloužily jako levná a snadno použitelná varianta v případě laciného zboží a služeb a aby nebyly zatíženy přílišnými požadavky. Je proto třeba zjednodušit příslušné požadavky na informace a pravidla týkající se jejich provádění. Je třeba stanovit jasná pravidla ohledně způsobu, jakým uživatel platební služby povolí transakci. Je to důležité proto, aby byla zaručena důvěra uživatele a právní jistota zúčastněných stran, poněvadž bez řádné autorizace by byly dané transakce neplatné a plátce by opravňovaly k okamžité náhradě. Je nezbytné stanovit

povinnosti jak pro poskytovatele platebních služeb, tak pro uživatele platebních služeb, aby mohlo být zajištěno, že nedojde k ohrožení bezpečnosti prostředků na ověřování plateb, a dále určit, zda podle použitelných vnitrostátních právních předpisů nedošlo k porušení smlouvy a zhodnotit následky takového porušení.

- (21) Aby byl uživatel platební služby motivován k neprodlenému nahlášení krádeže nebo ztráty prostředku na ověřování plateb svému poskytovateli a aby se tak snížilo riziko nepovolených transakcí, měl by být uživatel odpovědný pouze za omezenou částku do té doby, než ztrátu či krádež oznámí poskytovateli platební služby, za podmínky, že se uživatel platební služby nedopustil podvodu či hrubé nedbalosti. Kromě toho, jakmile uživatel oznámí poskytovateli platební služby, že jeho prostředek na ověřování plateb mohl být zneužit, neměla by na něm být požadována žádná další úhrada ztrát vyplývajících z neoprávněného použití daného prostředku. Pokud jeho prostředek na ověřování plateb nebyl ukraden ani ztracen, neměl by nést žádné finanční následky neoprávněného užití.
- (22) Je třeba zavést ustanovení ohledně podílu na ztrátách v souvislosti s nepovolenými platebními transakcemi. Tato ustanovení by se však neměla vztahovat na uživatele platebních služeb, kteří jsou podniky většími než mikropodniky podle definice v doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků zveřejněném v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 20. května 2003²³, protože takové podniky mají většinou samy možnost posoudit riziko podvodu a učinit protiopatření.
- (23) V případech, kdy uživatel požaduje náhradu platební transakce, jejíž výše nebyla upřesněna, by se právo na náhradu nemělo dotknout odpovědnosti plátce vůči příjemci za zboží či služby, jež byly objednány, spotřebovány nebo oprávněně účtovány, ani práv uživatele na zrušení platebního příkazu.
- (24) Vzhledem k rychlosti, s jakou moderní, plně automatizované platební systémy zpracovávají platební transakce (což znamená, že po určitém okamžiku už nelze platební příkaz zrušit, aniž by vznikly vysoké náklady v důsledku ručního zásahu), je nezbytné stanovit jasnou lhůtu pro zrušení příkazů, a umožnit tak jejich účinné zpracování při současném zajištění právní jistoty pro všechny zúčastněné strany. Je vhodné tento okamžik definovat jako okamžik přijetí příkazu poskytovatelem platebních služeb a stanovit, že je třeba ho výslovně nebo mlčky sdělit uživateli platební služby.
- (25) V zájmu plně integrovaného, přímého zpracování plateb a právní jistoty, pokud jde o plnění všech souvisejících povinností mezi uživateli platebních služeb, je nezbytné, aby byla na účet příjemce připsána celá částka převedená plátcem. V souladu s tím by nemělo být možné, aby kterýkoli z prostředníků, jenž se na uskutečnění platební transakce podílí, mohl provádět odpočty z převáděné částky. Je však zapotřebí umožnit výslovnou dohodu mezi příjemcem platby a jeho poskytovatelem platebních služeb, podle níž by si poskytovatel mohl odečítat vlastní poplatky. To by se mělo týkat pouze plateb uskutečňovaných výhradně v měně členského státu, aniž se zahrnou převody měn, a případů, kdy mají oba poskytovatelé platebních služeb sídlo ve Společenství.

---

²³ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

- (26) Pokud jde o poplatky, zkušenosti ukazují, že nejúčinnějším systémem je sdílení poplatků mezi příjemcem a plátcem, protože umožňuje přímé zpracování plateb. Je proto třeba stanovit, že poplatky budou vybírány přímo od plátce a příjemce prostřednictvím jejich poskytovatelů platebních služeb. To by však mělo platit pouze v případě, že poskytovatel platebních služeb na straně plátce i příjemce mají sídlo ve Společenství a transakce nevyžaduje převod měny.
- (27) V zájmu lepší účinnosti plateb ve Společenství je třeba stanovit, aby doba na provedení příkazu byla nejvýše jeden den pro všechny platby z podnětu plátce, které nevyžadují převod měny, včetně převodů a poukazování peněz. Pro všechny ostatní platby jako např. pro platby, k nimž dal podnět příjemce nebo byl podnět dán jeho prostřednictvím, včetně přímého inkasa a plateb kartou, platí jednodenní lhůta pro provedení, pokud neexistuje výslovná dohoda mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platební služby, jež stanoví delší dobu provedení. V případě čistě vnitrostátních plateb však vzhledem k tomu, že vnitrostátní platební infrastruktury často vykazují vysokou účinnost, a s cílem zabránit zhoršení úrovně současných služeb, by mělo být členským státům umožněno zachovat si pravidla, jež stanoví dobu provedení kratší než jeden den.
- (28) S ohledem na rozdíly mezi pravidly, jimiž se řídí provoz platebních systémů v rámci Společenství, a pravidly, podle kterých jsou spravovány platební systémy ve třetích zemích, je vhodné, aby ustanovení o provedení příkazu v plné výši a ustanovení o době provedení byla omezena na případy, kdy se sídlo poskytovatele platebních služeb na straně plátce i příjemce nachází ve Společenství.
- (29) Aby mohl uživatel platební služby učinit správné rozhodnutí, potřebuje být bezpodmínečně obeznámen se skutečnými náklady a poplatky, které platební služby obnáší. Je proto třeba zabránit používání neprůhledných metod tvorby cen, jelikož se všeobecně uznává, že tyto metody uživatelům velmi znesnadňují určit, jaká je skutečná cena platební služby. Zejména je třeba zamezit stanovení dne valuty v neprospěch uživatele.
- (30) Hladký a účinný chod platebního systému závisí na tom, zda se uživatel může spolehnout, že poskytovatel platebních služeb provede platební transakci správně a v dohodnutém čase. Z formálního hlediska v tom však poskytovateli téměř nic nebrání. Za prvé je poskytovatel schopen vyhodnotit rizika spojená s platební transakcí, kterou přijal k provedení. Za druhé je to poskytovatel, kdo poskytuje platební systém, zařizuje zrušení chybně umístěných nebo nesprávně přidělených peněžních prostředků, a ve většině případů rozhoduje o prostřednících, kteří se provedení transakce účastní. Za třetí skutečnost, že platební transakce jsou prováděny ve velkých objemech, usnadňuje poskytovateli zajistit sdílení rizik souvisejících s chybami a poruchami platebního systému a promítnout tato rizika do jeho poplatků. Vzhledem k těmto skutečnostem je zcela namístě, aby poskytovatel platebních služeb nesl objektivní odpovědnost za provedení platební transakce, kterou přijal od uživatele. Ustanovení týkající se objektivní odpovědnosti by však neměla být v úplnosti použita, nachází-li se sídlo poskytovatele platebních služeb na straně příjemce mimo Společenství.
- (31) Je třeba umožnit poskytovateli platebních služeb, aby jednoznačně stanovil údaje, které bude vyžadovat pro provedení platebního příkazu. Na druhé straně však, s cílem vyhnout se roztržičnosti a neohrozit zavádění integrovaných platebních systémů ve

Společenství, by nemělo být členským státům dovoleno vyžadovat u platebních transakcí zvláštní identifikátor. Objektivní odpovědnost poskytovatele platebních služeb by měla být omezena na správné provedení platební transakce v souladu s platebním příkazem uživatele platební služby.

- (32) V zájmu účinného předcházení podvodům a boje proti podvodům ve Společenství je třeba zavést ustanovení pro účinnou výměnu údajů mezi poskytovateli platebních služeb, jimž je třeba umožnit shromažďování, zpracovávání a výměnu osobních údajů o osobách zapojených do platebních podvodů. Veškeré tyto činnosti musí být vykonávány v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů²⁴.
- (33) Je nezbytné zajistit účinné dodržování ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice. Měly by být proto stanoveny vhodné postupy, podle kterých bude možné řešit stížnosti na poskytovatele platebních služeb, kteří nedodržují tato ustanovení, a jež zajistí, že v případě potřeby budou uvaleny přiměřené a odrazující sankce.
- (34) Aniž je dotčeno právo klientů předložit věc soudu, měly by členské státy zajistit přístupné a nenákladné řešení konfliktů mezi poskytovateli platebních služeb a uživateli platebních služeb, jež vyplývají z práv a povinností stanovených v této směrnici.
- (35) Touto směrnicí nesmí být dotčena ustanovení vnitrostátních právních předpisů, pokud jde o odpovědnost za škodu způsobenou nepřesností při vyjádření nebo šíření prohlášení.
- (36) Z důvodu nutnosti přezkumu účinného fungování této směrnice a sledování pokroku při vytváření jednotného platebního trhu je třeba, aby Komise dva roky po uplynutí doby stanovené pro provedení této směrnice vypracovala zprávu.
- (37) Poněvadž ustanovení směrnice 97/5/ES byla zcela změněna, je třeba danou směrnicí zrušit.
- (38) Je nezbytné stanovit podrobnější prováděcí pravidla ohledně podvodného užití platebních karet, což je oblast v současnosti pokrytá směrnicí Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku²⁵ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnic 97/7/ES a 98/27/ES²⁶. Tyto směrnice by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (39) Poněvadž podle směrnice 2000/12/ES se na finanční instituce nevztahují stejná pravidla jako na úvěrové instituce, je třeba zajistit, aby stejné podmínky jako pro

---

²⁴ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

²⁵ Úř. věst. L 144, 4.6.1997, s. 19; směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/29/ES (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

²⁶ Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16; Směrnice ve znění směrnice 2005/29/ES.

platební instituce platily i pro ně, aby mohly poskytovat platební služby po celém Společenství. Směrnici 2000/12/ES je proto třeba náležitě změnit.

- (40) V zájmu právní jistoty je vhodné učinit přechodná opatření, podle nichž by bylo osobám, které zahájily svou činnost jako platební instituce v souladu s vnitrostátními právními předpisy platnými předtím, než vstoupí v platnost tato směrnice, umožněno pokračovat v jejich činnosti v daném členském státu po určené období.
- (41) Poněvadž cílů navrhovaného opatření, tj. vytvoření jednotného trhu platebních služeb, nemohou dosáhnout členské státy, protože je k tomu zapotřebí harmonizace celé řady různých pravidel, která v současnosti existují v rámci právních systémů jednotlivých členských států, a jsou tudíž snáze dosažitelné na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice míru nutnou k dosažení těchto cílů.
- (42) Je třeba, aby opatření nutná pro provedení této směrnice byly přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi²⁷,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 1 *Předmět*

Tato směrnice stanoví pravidla, podle nichž členské státy rozlišují následující čtyři kategorie poskytovatelů platebních služeb:

- (a) úvěrové instituce ve smyslu směrnice 2000/12/ES;
- (b) instituce elektronických peněz ve smyslu směrnice 2000/46/ES;
- (c) banky poštovních úřadů uvedené ve druhé odrážce čl. 2 odst. 3 směrnice 2000/12/ES, jež jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Společenství oprávněny poskytovat platební služby;
- (d) ostatní fyzické a právnické osoby, jimž bylo uděleno povolení podle článku 6 této směrnice poskytovat a vykonávat platební služby po celém Společenství, dále jen „platební instituce“.

Tato směrnice rovněž stanoví pravidla týkající se transparentnosti podmínek a příslušná práva a povinnosti uživatelů a poskytovatelů v souvislosti s poskytováním platebních služeb jakožto hlavním zaměstnáním či hlavní podnikatelskou činností.

---

²⁷ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

Centrální banky vystupující jako měnové orgány a veřejnoprávní orgány poskytující platební služby se za poskytovatele platebních služeb nepovažují.

Článek 2 Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje pouze na obchodní činnosti uvedené v příloze, jež sestávají z provádění platebních transakcí jménem fyzické či právnické osoby, dále jen „platební služby“, přičemž má alespoň jeden z poskytovatelů platebních služeb sídlo ve Společenství.

V případě platebních služeb, kde hodnota transakce přesahuje 50 000 EUR, se však nepoužijí hlavy III a IV.

Pro účely této směrnice se platební transakcí rozumí uložení, výběr nebo převod peněžních prostředků z plátce na příjemce, ať už z podnětu plátce či příjemce, bez ohledu na jakékoli související povinnosti mezi uživateli platebních služeb.

2. Pokud není uvedeno jinak, vztahuje se tato směrnice na platební služby uskutečněné v jakékoli měně.

Článek 3 Negativní působnost

Směrnice se nevztahuje na tyto případy:

- (a) transakce sestávající pouze z převodu hotovosti z plátce na příjemce;
- (b) profesionální výběr a doručení hotovosti včetně převozu, aniž je hotovost převedena na účetní peníze nebo elektronické peníze ve smyslu směrnice 2000/46/ES;
- (c) platební transakce sestávající z výběru hotovosti neprofesionální osobou a doručení hotovosti v rámci neziskové nebo charitativní činnosti;
- (d) náhrada hotovosti poskytnutá plátci ze strany příjemce po platební transakci, na výslovnou žádost uživatele platební služby učiněnou těsně před provedením platební transakce prostřednictvím platební karty, jež je zcela nezávislá na ceně zakoupeného zboží nebo služeb;
- (e) směna cizí měny za místní měnu a naopak, tj. směna hotovosti za hotovost, při níž nedochází k uložení hotovosti na platebním účtu;
- (f) platební transakce založené na některém z následujících dokladů vystavené na poskytovatele platebních služeb s cílem zpřístupnit peněžní prostředky příjemci:
  - (i) papírové šeky v souladu s Ženevskou úmluvou ze dne 19. března 1931, která stanoví jednotné šekové právo;
  - (ii) papírové šeky podobné šekům uvedeným v bodu i) upravené právními předpisy členských států, jež nejsou stranami Ženevské úmluvy z roku 1931;

- (iii) listinné kupóny;
- (iv) papírové cestovní šeky;
- (v) listinné dluhopisy;
- (g) platební transakce provedené prostřednictvím platebního systému nebo systému pro zúčtování a vypořádání cenných papírů nebo mezi zprostředkovateli zúčtování a vypořádání, ústředními protistranami a/nebo centrálními bankami a poskytovateli platebních služeb, stejně jako jejich smluvními zástupci nebo dceřinými podniky, kromě článku 23;
- (h) služby poskytované poskytovateli technických služeb, kteří podporují poskytování platebních služeb, aniž by v kterémkoli okamžiku převáděné peněžní prostředky přecházely do jejich vlastnictví, včetně zpracování a uchování údajů, svěrečné služby a služby na ochranu soukromí, ověřování údajů a totožnosti, poskytování informačních technologií a komunikačních sítí a poskytování a údržby terminálů a zařízení využívaných v oblasti platebních služeb;
- (i) služby, které lze využít k získání zboží či služeb pouze prostřednictvím omezené sítě přidružených poskytovatelů platebních služeb, a které jsou založeny na nástrojích jako kupóny a karty, pokud jsou tyto nástroje neproplacitelné;
- (j) platební transakce uskutečněné prostřednictvím mobilního telefonu, případně jiného digitálního zařízení či zařízení IT, za předpokladu, že jsou splněny všechny tyto podmínky:
  - (i) poskytovatel služby provozující daný telekomunikační systém nebo informační systém je těsně spjat s vývojem digitálního zboží nebo poskytovaných služeb elektronické komunikace;
  - (ii) zboží ani služby nemohou být poskytnuty za nepřítomnosti poskytovatele služeb;
  - (iii) neexistuje-li alternativní možnost odměny.
- (k) platební transakce uskutečněné mezi poskytovateli platebních služeb stejně jako mezi smluvními zástupci nebo dceřinými podniky, aniž je dotčen článek 23, jenž platí ve všech případech.

Článek 4 Definice

Pro účely této směrnice platí následující definice:

- (1) „domovský členský stát“ má některý z těchto významů:
  - (i) členský stát, kde má poskytovatel platebních služeb své ústředí, pokud je platební instituce fyzickou osobou;
  - (ii) členský stát, ve kterém se nachází sídlo platební instituce, pokud je platební instituce právnickou osobou;

- (iii) členský stát, kde se nachází ústředí platební instituce, pokud podle vnitrostátních právních předpisů platební instituce nemá sídlo;
- (2) „*hostitelským členským státem*“ se rozumí členský stát jiný než domovský členský stát, v němž má poskytovatel platebních služeb pobočku či smluvního zástupce nebo v němž poskytuje platební služby;
- (3) „*platebním systémem*“ se rozumí systém sloužící k převodu peněžních prostředků oficiálními a standardizovanými postupy a se společnými pravidly pro zpracování, zúčtování a vypořádání platebních transakcí;
- (4) „*plátcem*“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba, která má právo disponovat s peněžními prostředky a která povoluje jejich převedení na příjemce;
- (5) „*příjemcem*“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba, která je zamýšleným konečným příjemcem peněžních prostředků, jež jsou předmětem platební transakce;
- (6) „*uživatelé platební služby*“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba, která využívá platební službu jakožto plátec, příjemce nebo obojí;
- (7) „*platebním účtem*“ se rozumí účet na jméno uživatele platební služby, který je využíván výhradně pro platební transakce;
- (8) „*peněžními prostředky*“ se rozumí hotovost, účetní peníze a elektronické peníze podle definice ve směrnici 2000/46/ES;
- (9) „*dostupností peněžních prostředků*“ se rozumí skutečnost, že uživatel platebních služeb může použít peněžní prostředky na platebním účtu, aniž jsou mu účtovány poplatky;
- (10) „*platebním příkazem*“ se rozumí veškeré pokyny ze strany plátce či příjemce poskytovateli platebních služeb, jimiž žádá o provedení platební transakce;
- (11) „*dnem valuty*“ se rozumí referenční čas, který poskytovatel platebních služeb použije při výpočtu úroků z peněžních prostředků převedených z platebního účtu nebo na platební účet.
- (12) „*referenčním směnným kurzem*“ se rozumí přepočítací koeficient, který se použije jako základ pro výpočet jakéhokoli převodu měny a který pochází ze zdroje, jenž lze ověřit oběma stranami dohody o platebních službách;
- (13) „*ověřením*“ se rozumí postup, který umožňuje poskytovateli platebních služeb ověřit, zda uživatel vydávající platební příkaz je k tomu oprávněn;
- (14) „*referenční úrokovou sazbou*“ se rozumí úroková sazba, která se použije jako základ při výpočtu jakéhokoli úroku, jenž má být uplatněn, a která pochází ze zdroje, jenž lze ověřit oběma stranami dohody o platebních službách;
- (15) „*jedinečným identifikátorem*“ se rozumí údaj stanovený poskytovatelem platebních služeb, který uživatel platební služby musí uvést za účelem jednoznačné identifikace jiného uživatele platební služby, jenž se platební transakce účastní, sestávající z čísla

IBAN (mezinárodní číslo bankovního účtu), kódu BIC (identifikační kód banky), čísla bankovního účtu, čísla karty nebo jména;

- (16) „*smluvním zástupcem*“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba, která jménem platební instituce vykonává platební služby;
- (17) „*prostředkem na ověření plateb*“ se rozumí jakýkoli individualizovaný prostředek/prostředky a/nebo soubor postupů, které uživatel využívá k tomu, aby poskytovateli platebních služeb umožnil ověření pravosti platebního příkazu. Pokud ho neposkytne poskytovatel platebních služeb, mohou se poskytovatel platebních služeb a uživatel platební služby dohodnout na použití jakéhokoli jiného prostředku na ověření platebních příkazů, který může sloužit i jiným účelům;
- (18) „*komunikačními prostředky na dálku*“ se rozumějí veškeré prostředky, které mohou být použity k uzavření smlouvy o platebních službách mezi poskytovateli platebních služeb a uživateli platebních služeb, aniž by byli současně fyzicky přítomni;
- (19) „*trvanlivým médiem*“ se rozumí každý nástroj, který umožňuje uchovávat informace určené osobně uživateli platební služby, a to způsobem vhodným pro jejich budoucí využití po dobu přiměřenou jejich účelu, a který umožňuje reprodukci uložených informací v nezměněném stavu; mezi trvanlivá média se řadí zejména výtisk z tiskárny účtů, disketa, CD-ROM, DVD a pevný disk osobního počítače, na kterém je uložena elektronická pošta, vylučují se však z nich internetové stránky, pokud nesplňují kritéria uvedená v první větě tohoto bodu.

HLAVA II

Poskytovatelé platebních služeb

Kapitola 1

Platební instituce

ODDÍL 1

VŠEOBECNÁ PRAVIDLA

Článek 5

Žádosti o povolení

Za účelem získání povolení pro platební instituce je třeba předložit příslušným orgánům členských států písemnou žádost s těmito podklady:

- (a) program operací vytyčující zejména typ plánované platební služby;
- (b) podnikatelský záměr včetně výpočtu předběžného rozpočtu na první tři rozpočtové roky, který umožní předpokládat, že žadatel je schopen zapojit vhodné a přiměřené systémy, zdroje a postupy nutné pro dobře fungující provoz;

- (c) popis správních a účetních postupů žadatele, které umožní předpokládat, že dané postupy a systém kontroly, které žadatel uplatňuje, jsou spolehlivé a přiměřené;
- (d) popis vnitřních kontrolních mechanismů, které žadatel zavedl s cílem dosáhnout souladu s povinnostmi, jež se týkají praní špinavých peněz podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES²⁸;
- (e) popis postupů, které žadatel uplatňuje při řízení rizik;
- (f) popis organizačního uspořádání a případně také spolupráce žadatele s vnitrostátními či mezinárodními platebními systémy;
- (g) totožnost osob, které jsou přímými nebo nepřímými držiteli kvalifikovaného podílu ve smyslu čl. 1 odst. 10 směrnice 2000/12/ES, včetně velikosti jejich podílu;
- (h) je-li žadatel právnickou osobou, totožnost fyzických osob, které ho zastupují, jeho majoritních akcionářů a osob, které vykonávají funkce ředitelů, spolu s důkazy, že se tyto osoby těší dobré pověsti a mají pro výkon platebních služeb patřičné znalosti a schopnosti;
- (i) totožnost vedoucího manažera a důkaz, že se tato osoba, jež fakticky řídí podnik žadatele, těší dobré pověsti a má pro výkon platebních služeb patřičné znalosti a schopnosti;
- (j) právní postavení žadatele;
- (k) adresa, na které je možné získat příslušné dokumenty.

Pro účely písmene (c) poskytne žadatel popis organizačních opatření, která zavedl s cílem učinit veškeré přiměřené kroky na ochranu zájmů uživatele a pro zajištění nepřetržitého a spolehlivého výkonu platebních služeb.

Článek 6 Udělení povolení

Povolení je uděleno, jestliže údaje a doprovodné podklady k žádosti vyhovují všem požadavkům uvedeným v článku 5.

Žádost o povolení se neposuzuje z hlediska jiných podmínek než těch, jež jsou uvedeny v článku 5.

Povolení je platné ve všech členských státech a umožňuje dotčené platební instituci poskytovat platební služby po celém Společenství, v souladu s volným pohybem služeb nebo svobodou usazování.

---

²⁸ Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.

Článek 7 *Sdělení rozhodnutí*

Příslušné orgány uvědomí žadatele o tom, zda jeho žádosti bylo vyhověno, či zda byla zamítnuta, do tří měsíců od obdržení žádosti, nebo v případě neúplné žádosti do tří měsíců od obdržení údajů, jež jsou pro učinění rozhodnutí nezbytné.

Při každém zamítnutí žádosti jsou sděleny důvody.

Článek 8 *Zapsání do rejstříku*

Členské státy zřídí rejstřík platebních institucí.

Tento rejstřík je pravidelně aktualizován. Je veřejně přístupný k nahlédnutí, a to rovněž online.

Článek 9 *Zachování platnosti povolení*

Dojde-li k jakékoli změně v údajích či doprovodných podkladech poskytnutých podle článku 5, platební instituce o tom neprodleně uvědomí příslušný orgán svého domovského státu.

Článek 10 *Činnosti*

1. Platební instituce jsou oprávněny vyvíjet následující činnosti:

- (a) poskytovat platební služby;
- (b) poskytovat provozní a související doplňkové služby, jako jsou záruky za provedení platebních transakcí, směnárenské služby, činnosti související s úschovou a dále zpracování a uchovávání dat;
- (c) mít přístup k platebním systémům a provozovat platební systémy za účelem převodu peněžních prostředků a jejich zúčtování a vyrovnání, včetně jakýchkoli nástrojů a postupů týkajících se těchto systémů.

V souvislosti s písmenem a) peněžní prostředky, které platební instituce obdržely od uživatelů platebních služeb za účelem poskytnutí platebních služeb, nepředstavují vklad nebo jiné splatné prostředky ve smyslu článku 3 směrnice 2000/12/ES, ani elektronické peníze ve smyslu směrnice 2000/46/ES.

2. Peněžní prostředky, které platební instituce obdržely od uživatelů platebních služeb a které přijaly výhradně v souvislosti s platební službou, nesmí být použity na podporu jiných obchodních činností platební instituce, než jsou platební služby. Platební instituce vede ve svém účetnictví peněžní prostředky uživatelů platebních služeb, které přijala za účelem provedení platební transakce, odděleně od peněžních prostředků přijatých na jiné činnosti, než jsou platební služby.

3. Obchodní činnosti platebních institucí, jimž bylo uděleno povolení, nejsou výhradní a nejsou omezeny na platební služby, s ohledem na použitelné vnitrostátní právní předpisy a právní předpisy Společenství.

ODDÍL 2

OSTATNÍ POŽADAVKY

Článek 11

Vyžití smluvních zástupců, externích subjektů a dceřiných podniků

1. Jestliže má platební instituce v úmyslu poskytovat platební služby prostřednictvím smluvního zástupce nebo dceřiného podniku, sdělí příslušným orgánům ve svém domovském členském státu jméno a adresu tohoto smluvního zástupce nebo dceřiného podniku.
2. Zamýšlí-li platební instituce zadat některé nebo všechny své operace externím subjektům, uvědomí o tom příslušné orgány.
3. Platební instituce zajistí, aby smluvní zástupce nebo dceřiný podnik jednající jeho jménem uvědomil o této skutečnosti uživatele platebních služeb.

Článek 12

Odpovědnost

1. Členské státy dbají, aby v případě, že platební instituce svěří plnění svých provozních úkolů třetí straně, tyto platební instituce podnikly přiměřená opatření s cílem vyhnout se nadměrnému provoznímu riziku.
2. Členské státy vyžadují, aby podle této směrnice platební instituce nesly i nadále plnou odpovědnost za veškeré skutky svých vedoucích pracovníků, zaměstnanců nebo smluvních zástupců či dceřiných podniků.

Článek 13

Vedení záznamů

Členské státy vyžadují, aby platební instituce vedly přiměřenou dobu záznamy o veškerých službách a transakcích, nejvýše však po dobu pěti let.

Článek 14

Místo ústředí

Členské státy vyžadují, aby všechny platební instituce, jež jsou právnickou osobou a jež mají podle vnitrostátních právních předpisů své sídlo, měly své ústředí ve stejném členském státu, v němž mají sídlo.

Platební instituce, na něž se první odstavec nevztahuje, budou vyzvány, aby umístily své ústředí v tom členském státě, ve kterém svou činnost skutečně vykonávají.

ODDÍL 3 PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY A DOHLED

Článek 15 Určení příslušných orgánů

1. Členské státy určí jakožto příslušné orgány odpovědné za provádění této hlavy buď veřejnoprávní orgány, nebo orgány uznané vnitrostátními právními předpisy, případně veřejnoprávními orgány, jež jsou k tomu vnitrostátními právními předpisy výslovně zmocněny.

Příslušné orgány jsou zvoleny tak, aby byly zárukou nezávislosti na hospodářských činitelích a absence střetu zájmů. Nejedná se o platební instituce, úvěrové instituce, instituce elektronických peněz, ani o banky poštovních úřadů.

Členské státy o této skutečnosti uvědomí Komisi.

2. Členské státy dbají, aby příslušné orgány stanovené podle odstavce 1 měly veškeré pravomoci nezbytné pro plnění svých povinností.
3. Existuje-li na území členského státu více než jeden příslušný orgán zmocněný pro záležitosti spadající do této hlavy, zajistí tento členský stát jejich těsnou spolupráci, která jim umožní účinně se zhostit daných úkolů.

Článek 16 Dohled

Členské státy dbají, aby kontroly vykonávané příslušnými orgány s cílem ověřit trvalý soulad s touto hlavou byly přiměřené, vhodné a aby odpovídaly rizikům, jimž jsou platební instituce vystaveny.

Za účelem ověření souladu s touto hlavou mohou příslušné orgány podniknout pouze tato opatření:

- (a) požadovat po platební instituci, aby poskytla veškeré údaje potřebné pro sledování souladu;
- (b) provádět kontroly na místě v platebních institucích, externích subjektech, u smluvních zástupců nebo v dceřiných podnicích, za které platební instituce odpovídá;
- (c) vydávat doporučení a pokyny;
- (d) v případě nesouladu vydat upozornění a uvalit přiměřené sankce;
- (e) pozastavit nebo odebrat povolení, nejsou-li podmínky pro povolení podle článku 5 nadále splněny.

Článek 17
Služební tajemství

1. Členské státy dbají, aby veškeré osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány, jakož i odborníci vystupující jménem příslušných orgánů, byli vázáni služebním tajemstvím, aniž jsou dotčeny případy spadající pod trestní právo.
2. Výměna informací podle článku 19 podléhá přísnému dodržování služebního tajemství, jehož cílem je zajistit ochranu fyzických a právnických osob.

Článek 18
Právo obrátit se na soud

Členské státy dbají, aby rozhodnutí učiněná příslušnými orgány, která se týkají platební instituce v souvislosti s prováděním právních a správních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí, byla soudně napadnutelná.

První pododstavec se použije i v případě nečinnosti.

Článek 19
Výměna informací

Příslušné orgány různých členských států spolupracují, a zejména si vyměňují informace s cílem zajistit řádné provádění této směrnice.

Kromě toho členské státy umožní výměnu informací mezi příslušnými orgány a těmito subjekty:

- (a) příslušnými orgány hostitelského členského státu, který je odpovědný za udělování povolení a dohled nad platebními institucemi;
- (b) centrálními bankami, evropským systémem centrálních bank a Evropskou centrální bankou jakožto měnovými orgány a případně jinými veřejnoprávními orgány, které jsou odpovědné za dohled nad platebními a zúčtovacími systémy;
- (c) jinými příslušnými orgány určenými podle této směrnice a dalších právních předpisů Společenství, jež se vztahují na poskytovatele platebních služeb.

Článek 20
Výkon práva usazování a volného pohybu služeb

1. Platební instituce, již bylo uděleno povolení, která si na základě práva usazování a volného pohybu služeb přeje poprvé vykonávat svou činnost v jiném členském státu, než je její domovský členský stát, o tom uvědomí příslušný orgán svého domovského členského státu.

Ve lhůtě jednoho měsíce od obdržení této informace sdělí příslušné orgány domovského členského státu hostitelskému členskému státu název a adresu dané platební instituce a druh platebních služeb, které zamýšlí na území hostitelského členského státu poskytovat.

2. Za účelem vykonávání kontrol a opatření uvedených v článku 16 v souvislosti s pobočkou, smluvním zástupcem nebo dceřiným podnikem platební instituce se sídlem na území jiného členského státu spolupracuje příslušný orgán domovského členského státu s příslušnými orgány hostitelského členského státu.

3. Na základě spolupráce podle odstavců 1 a 2 uvědomí příslušný orgán domovského členského státu příslušný orgán hostitelského členského státu o všech kontrolách na místě, které si na území hostitelského členského státu přeje vykonat.

Příslušný orgán domovského členského státu však může svěřit úkol vykonávat kontroly na místě u dotčené instituce příslušným orgánům hostitelského členského státu, pokud si to orgány domovského i hostitelského členského státu přejí.

4. Příslušné orgány si navzájem poskytují relevantní údaje, zejména v případě, že došlo k porušení právních předpisů ze strany pobočky, smluvního agenta či dceřiného podniku nebo v případě, že existuje podezření na takové porušení.

ODDÍL 4 VÝJIMKA

Článek 21 Podmínky

1. Odchylně od čl. 1 písm. d) prvního odstavce mohou členské státy na základě posouzení konkrétního případu umožnit, aby byla fyzická nebo právnická osoba zapsána do rejstříku zřízeného podle článku 8, aniž byl uplatněn postup stanovený v oddíle 1, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

(a) celkový výnos z veškerých obchodních činností dotčené osoby, včetně smluvních zástupců či dceřiných podniků, za které nese plnou odpovědnost, odpovídá celkové výši neuhrazených peněžních prostředků, jež byly přijaty za poskytování platebních služeb, a která nepřesahuje částku 5 milionů EUR v průměru za jeden měsíc a 6 milionů EUR v libovolném okamžiku;

(b) zapsání do rejstříku je ve veřejném zájmu a je podpořeno některým z těchto důvodů:

(i) dotčená osoba zastává zásadní úlohu v oblasti finančního zprostředkování tím, že zajišťuje přístup k platebním službám znevýhodněným sociálním skupinám, zejména tam, kde by poskytnutí služby jinými poskytovateli daných služeb bylo nepravděpodobné nebo by trvalo dlouhou dobu;

(ii) je nutné pro účinné uplatňování pravidel zaměřených proti praní špinavých peněz nebo mechanismů, které brání financování terorismu.

2. Na osoby uvedené v odstavci 1 se pohlíží jako na platební instituce.

Mohou však poskytovat platební služby ve Společenství pouze v rámci členského státu, kde jsou zapsány v rejstříku.

Členské státy mohou rovněž stanovit, že smějí vyvíjet pouze některé z činností uvedených v článku 10.

3. Osoby uvedené v odstavci 1 uvědomí příslušné orgány o všech změnách svých poměrů, jež mají vztah k podmínce uvedené v odst. 1 písm. a).

Článek 22 *Oznámení a informace*

Jestliže členský stát využije výjimku uvedenou v článku 21, uvědomí o tom Komisi nejpozději do dne uvedeného v čl. 85 odst. 1 prvním pododstavci a neprodleně ji uvědomí o veškerých následných změnách.

Kromě toho sdělí Komisi počet poskytovatelů platebních služeb, kterých se to týká, a každoročně Komisi informuje o celkové výši neuhrazených peněžních prostředků, jak je uvedeno v čl. 21 písm. a).

Kapitola 2 **Společná ustanovení**

Článek 23 *Přístup k platebním systémům a jejich provoz*

1. Členské státy dbají, aby pravidla týkající se přístupu k platebním systémům a jejich provozu byla objektivní a přiměřená a aby nebránila přístupu více, než je nezbytně nutné pro zabezpečení proti specifickým rizikům a pro ochranu finanční bezpečnosti platebního systému.

Platebním systémům není dovoleno klást následující požadavky:

- (a) zákaz účasti v jiných platebních systémech;
  - (b) pravidlo, které činí rozdíly mezi poskytovateli platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení, pokud jde o práva, povinnosti a oprávnění účastníků;
  - (c) jakékoli omezení na základě právního statusu organizace.
2. Požadavky, které účastníkům platebních a zúčtovacích systémů cenných papírů ukládají právní předpisy Společenství a zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES²⁹ zůstávají odstavcem 1 nedotčeny.

---

²⁹ Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

HLAVA III

Transparentnost podmínek stanovených pro platební systémy

Kapitola 1

Jednorázové platební transakce

Článek 24

Oblast působnosti

Tato kapitola se vztahuje na jednorázové platební transakce, které neupravuje rámcová smlouva ve smyslu článku 29.

Článek 25

Předběžné všeobecné informace

1. Členské státy vyžadují, aby poskytovatel platebních služeb sdělil uživateli platební služby na papíře či jiném trvanlivém médiu, které má k dispozici a ke kterému má přístup, podmínky podle článku 26.

Poskytovatel platebních služeb tak učiní v dostatečném předstihu předtím, než je uživatel platební služby vázán jakoukoli smlouvou o platební službě týkající se jednorázové transakce nebo nabídky.

2. Jestliže byla platební transakce uzavřena na žádost uživatele platební služby prostřednictvím komunikačního prostředku na dálku, který poskytovateli platebních služeb neumožňuje dodržet podmínky odstavce 1, splní poskytovatel platebních služeb podmínky odst. 1 prvního pododstavce co nejdříve, v přiměřené lhůtě po uzavření smlouvy.

Článek 26

Sdělení podmínek

1. Členské státy dbají, aby sdělené podmínky zahrnovaly toto:
  - (a) popis příslušných povinností a odpovědností poskytovatele platebních služeb a uživatele platební služby v souvislosti s poskytováním a využíváním dané platební služby, včetně těchto náležitostí:
    - (i) uvedení údajů nebo jedinečného identifikátoru, které má uživatel platební služby poskytnout, aby platební příkaz mohl být náležitě proveden;
    - (ii) doby provedení platební služby, která má být poskytnuta;
    - (iii) případných podmínek ohledně poskytování a využívání dané platební služby, především včetně bezpečnostních požadavků týkajících se prostředků na ověřování plateb a rizik v případě, že nebudou zavedeny,

a způsobu, jak uvědomit poskytovatele platebních služeb pro účely čl. 46 písm. b).

- (iv) odpovědnosti za provedení platební transakce;
  - (v) údajů, jež mají být poskytnuty v souladu se směrnicí 2005/.../ES;
  - (vi) dostupnosti příslušných peněžních prostředků;
- (b) jasný odkaz na okamžik přijetí platebního příkazu podle definice v čl. 54 odst. 1;
  - (c) veškeré poplatky, které má uživatel platební služby zaplatit poskytovateli platebních služeb, a případně směnný kurz, který se u dané platební transakce použije;
  - (d) uvedení právních předpisů, které se na danou smlouvu vztahují, a příslušného soudu;
  - (e) poučení o řízení o opravných prostředcích a řízení o stížnosti, kterého může uživatel platební služby využít v souladu s hlavou IV kapitolou 4, a způsobu přístupu k nim;
  - (f) uvedení místa, kde lze získat přístup k dalším informacím a kde je možno se s nimi seznámit.

V případě platebních transakcí, na něž se vztahuje čl. 58 odst. 2, poskytovatel platebních služeb pro účely písmene c) v dobré víře odhadne veškeré odpočty, které lze u platební transakce předpokládat.

- 2. Podmínky uvedené v odstavci 1 jsou formulovány jasně a srozumitelně pomocí snadno pochopitelných slov v úředním jazyce členského státu, ve kterém se platební služba nabízí, nebo v jiném jazyce, na němž se dané strany dohodnou.

Článek 27

Údaje, které mají být poskytnuty plátcí po přijetí příkazu

Po přijetí platebního příkazu k provedení zpřístupní poskytovatel platebních služeb plátcí přinejmenším tyto údaje, a to stejným způsobem, jak je uvedeno v čl. 25 odst. 1 a v čl. 26 odst. 2:

- (a) odkaz umožňující uživateli platební služby identifikovat platební transakci a případně údaje týkající se příjemce;
- (b) částku platební transakce a veškeré provize a poplatky související s platební transakcí, které musí plátcé zaplatit svému poskytovateli platebních služeb;
- (c) případně směnný kurz, jenž byl při platební transakci použit, pokud ho uplatnil poskytovatel platebních služeb plátcé.

Článek 28

Údaje, které mají být poskytnuty příjemci po obdržení peněžních prostředků

Poté, co poskytovatel platebních služeb zpřístupnil příjemci obdržené peněžní prostředky, poskytne plátcí způsobem, který je uveden v čl. 25 odst. 1 a v čl. 26 odst. 2, přinejmenším tyto údaje:

- (a) odkaz na plátce a údaje předávané příjemci spolu s platební transakcí, které mu umožňují platební transakci identifikovat;
- (b) částku platební transakce v plné výši, jež byla převedena od plátce;
- (c) výši veškerých provizí a poplatků uplatněných při platební transakci, které platí příjemce svému poskytovateli platebních služeb nebo zprostředkovateli za obdržení platby;
- (d) případně přesný údaj o směnném kurzu, jenž byl při platební transakci použit, pokud ho uplatnil poskytovatel platebních služeb příjemce.

Kapitola 2 Rámcové smlouvy

Článek 29

Oblast působnosti

Tato kapitola se použije v případě platebních transakcí, na které se vztahuje smlouva o platebních službách, jež se vyznačuje tím, že zavazuje poskytovatele platebních služeb v budoucnosti vykonávat za sebou jdoucí platební transakce nebo jednotlivé platební transakce na příkaz plátce za předpokladu, že jsou splněny dohodnuté podmínky. Tato smlouva, dále jen „rámcová smlouva“, může zahrnovat závazky a podmínky spojené se zřízením platebního účtu.

Článek 30

Předběžné všeobecné informace

1. Členské státy dbají, aby poskytovatel platebních služeb s patřičným předstihem před tím, než je uživatel platební služby vázán jakoukoli smlouvou nebo nabídkou, uvědomil uživatele platební služby o podmínkách podle článku 31, a to na papíře či jiném trvanlivém médiu, ke kterému má uživatel platební služby přístup.
2. Jestliže byla smlouva uzavřena na žádost uživatele platební služby prostřednictvím komunikačního prostředku na dálku, který poskytovateli platebních služeb neumožňuje dodržet podmínky odstavce 1, splní poskytovatel platebních služeb podmínky podle tohoto odstavce co nejdříve, v přiměřené lhůtě po uzavření smlouvy.

Článek 31
Sdělení podmínek

1. Členské státy zajistí, aby sdělené podmínky zahrnovaly toto:
  - (a) technické požadavky týkající se komunikačního zařízení uživatele platební služby, jehož použití bylo povoleno, včetně způsobu, jak může být použito, a komunikačních prostředků, na kterých se strany dohodly, pokud jde o přenos informací podle této směrnice;
  - (b) popis příslušných povinností a odpovědností poskytovatele platebních služeb a uživatele platební služby v souvislosti s poskytováním a využíváním dané platební služby, včetně následujících skutečností:
    - (i) uvedení údajů nebo jedinečného identifikátoru, které má uživatel platební služby poskytnout, aby platební příkaz mohl být náležitě proveden;
    - (ii) doby provedení a příslušné maximální doby provedení platebních služeb, které mají být poskytnuty;
    - (iii) uvedení práva uživatele platební služby vypovědět původní smlouvu o platebních službách a jakoukoli smlouvu týkající se tohoto práva v souladu s článkem 34;
    - (iv) případného popisu opatření, která má uživatel platební služby učinit s cílem zabezpečit prostředek na ověřování plateb, popisu rizik, pokud tato opatření nebudou učiněna, a způsobu, jakým uvědomit poskytovatele platebních služeb pro účely čl. 46 písm. b);
    - (v) případné výslovné zmínky v souladu s čl. 43 odst. 2 o tom, že si poskytovatel platebních služeb vyhrazuje právo zablokovat prostředek na ověřování plateb, pokud model výdajů vzbuzuje podezření na podvodné užití, a osoby, kterou musí poskytovatel platebních služeb v takovém případě kontaktovat;
  - (c) limity výdajů plánované pro konkrétní platební služby v souladu s čl. 43 odst. 1;
  - (d) definici okamžiku přijetí platebního příkazu podle čl. 54 odst. 1;
  - (e) veškeré poplatky a úrok, které uživatel platební služby zaplatí poskytovateli platebních služeb;
  - (f) případně úrokovou sazbu a směnný kurz použité při platebních transakcích, včetně případné referenční úrokové sazby či referenčního směnného kurzu, příslušného data pro stanovení této sazby či kurzu a způsobu výpočtu použité úrokové sazby či směnného kurzu na základě referenční sazby či kurzu;
  - (g) právní předpisy, které se na smlouvu vztahují, a příslušný soud;

- (h) poučení o řízení o opravných prostředcích a řízení o stížnosti, kterých může uživatel platební služby využít v souladu s hlavou IV kapitolou 4, a způsob přístupu k nim;
- (i) veškeré informace ohledně možností přístupu uživatele platební služby k informacím stanoveným v článku 32.

Je-li účtován souhrnný poplatek jako manipulační poplatek obchodníka nebo poplatek za vedení účtu, budou z informací poskytnutých pro účely písmene (e) zřejmé ceny jednotlivých prvků služby, ze kterých se souhrnný poplatek skládá.

2. Podmínky jsou formulovány jasně a srozumitelně pomocí snadno pochopitelných slov v úředním jazyce členského státu, ve kterém se platební služba nabízí, nebo v jiném jazyce, na němž se strany dohodnou.

Článek 32

Údaje, které mají být poskytnuty poté, co smlouva vstoupí v platnost

Poté, co rámcová smlouva vstoupí v platnost, umožní poskytovatel platebních služeb uživateli platební služby snadný přístup k veškerým podmínkám uvedeným v čl. 31 odst. 1.

Kromě toho tam, kde je to vhodné, poskytne poskytovatel platebních služeb stejným způsobem informace o povinnostech a právech podle právních předpisů Společenství a vnitrostátních právních předpisů, které se přímo týkají provádění konkrétních platebních transakcí, jako např. oznamovací povinnost, různá prohlášení či daňové otázky. To platí pouze za podmínky, že poskytovatel platebních služeb obdržel, nebo se dá důvodně předpokládat, že obdržel oznámení o těchto povinnostech a právech.

Článek 33

Změny smluvních podmínek

1. Veškeré změny smluvních podmínek sdělené uživateli platební služby podle čl. 31 odst. 1 navrhne poskytovatel platebních služeb stejným způsobem, jak stanoví čl. 30 odst. 1 a čl. 31 odst. 2, a to nejpozději jeden měsíc přede dnem navrhovaného uskutečnění těchto změn.

Poskytovatel platebních služeb se může s uživatelem dohodnout, že změny podmínek se budou považovat za přijaté uživatelem, pokud uživatel poskytovateli platebních služeb do dne jejich vstupu v platnost nesdělí, že tyto změny nepřijímá.

2. Odstavec 1 se nepoužije v případě změn úrokových sazeb, pokud referenční úroková sazba stanovená pro jejich výpočet v rámcové smlouvě kolísala a pokud poskytovatel platebních služeb uživatele platební služby řádně informoval o svém smluvně sjednaném právu změnit úrokové sazby podle dohodnutého vzorce.

V takovém případě může být jakákoli změna úrokových sazeb uplatněna okamžitě za předpokladu, že je uživatel platební služby při nejbližší příležitosti o této změně informován způsobem podle čl. 30 odst. 1 a čl. 31. odst. 2.

Článek 34 *Vypovězení smlouvy*

1. K vypovězení rámcové smlouvy, která byla uzavřena přinejmenším na dobu 12 měsíců nebo na dobu neurčitou, se neváží žádné poplatky ze strany uživatele platební služby.

U poplatků za platební služby, jež jsou účtovány pravidelně, bude zaplácena poměrná část až do vypovězení smlouvy. Pokud se tyto poplatky platí předem, bude jejich poměrná část vrácena.

2. Kromě případů, kdy se poskytovatel platebních služeb a uživatel platební služby výslovně dohodli na výpovědní lhůtě rámcové smlouvy, mohou být rámcové smlouvy vypovězeny okamžitě.

Výpovědní lhůta nepřekročí dobu jednoho měsíce.

Článek 35 *Údaje před provedením jednotlivé platební transakce*

V případě platební transakce podle rámcové smlouvy poskytovatel platebních služeb u této konkrétní transakce poskytne na žádost uživatele platební služby jasné údaje o době provedení a o provizích a poplatcích, které mají být poskytovateli platebních služeb zapláceny.

V případech, na které se vztahuje čl. 58 odst. 2, budou v dobré víře předem odhadnuty veškeré odpočty.

Článek 36 *Údaje, které mají být poskytnuty plátcí po provedení jednotlivé platební transakce*

1. Po provedení platební transakce poskytne poskytovatel platebních služeb plátcí přinejmenším tyto údaje:
  - (a) odkaz umožňující uživateli platební služby identifikovat každou platební transakci a případně údaje týkající se příjemce;
  - (b) částku platební transakce v plné výši, jež byla převedena od plátce;
  - (c) výši jakýchkoli poplatků za platební transakci, kterou plátce musel zaplatit svému poskytovateli platebních služeb. Je-li účtován souhrnný poplatek jako manipulační poplatek obchodníka nebo poplatek za vedení účtu, bude z těchto údajů zřejmé, jaké jsou poplatky za jednotlivé prvky služby, ze kterých se souhrnný poplatek skládá;
  - (d) případně směnný kurz, jenž byl při platební transakci použit, pokud ho uplatnil poskytovatel platebních služeb plátce.
2. Rámcová smlouva může obsahovat podmínku, že údaje uvedené v odstavci 1 mají být poskytovány pravidelně, s uvedením četnosti. V každém případě jsou tyto údaje poskytovány způsobem podle čl. 30 odst. 1 a čl. 31 odst. 2.

Článek 37

Údaje, které mají být poskytnuty příjemci po obdržení peněžních prostředků

1. Poté, co poskytovatel platebních služeb zpřístupnil příjemci obdržené peněžní prostředky, poskytne plátcí způsobem, který je uveden v čl. 30 odst. 1 a v čl. 31 odst. 2, přinejmenším tyto údaje:
  - (a) odkaz na plátce;
  - (b) příslušné údaje předávané plátcem spolu s platbou, které umožní příjemci platbu identifikovat;
  - (c) částku platební transakce v plné výši, jež byla převedena od plátce;
  - (d) výši veškerých provizí a poplatků uplatněných při platební transakci, které platí příjemce svému poskytovateli platebních služeb za obdržení platby;
  - (e) případně směnný kurz, jenž byl při platební transakci použit, pokud ho uplatnil poskytovatel platebních služeb příjemce.

Je-li účtován souhrnný poplatek jako manipulační poplatek obchodníka nebo poplatek za vedení účtu, bude z údajů poskytnutých pro účely písmene d) zřejmé, jaké jsou poplatky za jednotlivé prvky služby, ze kterých se souhrnný poplatek skládá.

2. Rámcová smlouva může obsahovat podmínku, že údaje uvedené v odstavci 1 mají být poskytovány pravidelně, s uvedením četnosti. V každém případě jsou tyto informace poskytovány způsobem podle čl. 30 odst. 1 a čl. 31 odst. 2.

Článek 38

Mikroplatby

1. Odchylně od článků 29 až 33 v případě smlouvy týkající se plateb, při nichž žádná jednotlivá platba nepřesáhne částku 50 EUR, sdělí poskytovatel platebních služeb uživateli platební služby způsobem stanoveným v čl. 30 odst. 1 a čl. 31 odst. 2 pouze hlavní charakteristiky platební služby, která má být poskytnuta, způsob, jakým může být použita, a veškeré poplatky, které budou účtovány.
2. Poskytovatel platebních služeb umožní uživateli platební služby snadný přístup k veškerým dalším informacím požadovaným podle článků 29 až 33, které se vztahují k poskytované platební službě.
3. Po provedení mikroplatby poskytne poskytovatel platebních služeb, odchylně od článků 36 a 37, zúčastněným uživatelům platebních služeb způsobem stanoveným v čl. 30 odst. 1 a čl. 31 odst. 2 přinejmenším odkaz umožňující uživateli platební služby identifikovat platební transakci, výši transakce a poplatky, které s ní souvisejí.

Kapitola 3 Společná ustanovení

Článek 39

Měna a převod měny při transakci

1. Platby budou uskutečněny v měně, na které se strany výslovně nebo mlčky dohodnou.
2. Je-li služba převodu měny nabídnuta před zahájením platební transakce nebo je-li nabídnuta v okamžiku prodeje či příjmem, strana nabízející danou službu plátcí sdělí plátcí veškeré poplatky stejně jako referenční směnný kurz, který bude při převodu transakce použit.

Plátce musí se službou poskytnutou na základě těchto informací výslovně souhlasit.

Článek 40

Dodatečné poplatky

1. Pokud za užití daného prostředku na ověřování plateb příjemce požaduje příplatek nebo nabízí slevu, plátce a příjemce se na těchto skutečnostech dohodnou před zahájením platební transakce.
2. Pokud za užití daného prostředku na ověřování plateb poskytovatel platebních služeb nebo třetí strana požaduje příplatek, uživatel platební služby a poskytovatel platebních služeb se na těchto skutečnostech dohodnou před zahájením platební transakce.

HLAVA IV

Práva a povinnosti v souvislosti s poskytováním a využíváním platebních služeb

Kapitola 1

Povolení platebních transakcí

Článek 41 *Souhlas*

Členské státy dbají, aby se platební transakce považovaly za povolené, pouze pokud plátce souhlasil s příslušným platebním příkazem určeným poskytovateli platebních služeb.

Souhlas má podobu výslovného povolení poskytovateli platebních služeb provést platební transakci nebo řadu transakcí.

Pokud takový souhlas schází, platební transakce se považuje za nepovolenou.

Platební transakce může být plátcem povolena před provedením nebo následně po provedení platební transakce.

Článek 42 *Sdělení souhlasu*

1. Plátce může sdělit svůj souhlas pro účely článku 41 pomocí prostředku na ověřování plateb.

Souhlas může být sdělen přímo poskytovateli platebních služeb nebo nepřímo prostřednictvím příjemce.

2. Na postupu pro sdělení souhlasu se poskytovatel platebních služeb a plátce dohodnou způsobem stanoveným v čl. 31 odst. 1 písm. a).

Článek 43 *Použití prostředku na ověřování plateb*

1. V případech, kdy jsou pro účely sdělení souhlasu používány specifické prostředky na ověřování plateb, se poskytovatel platebních služeb a uživatel platební služby mohou dohodnout na stálých limitech výdajů pro platební služby.
2. Pokud je to uvedeno v rámcové smlouvě, může si poskytovatel platebních služeb vyhradit právo zablokovat použití prostředku na ověřování plateb i v rámci dohodnutého limitu výdajů, a to za předpokladu, že model výdajů vzbuzuje podezření na zneužití.

Poskytovatel platebních služeb však může prostředek na ověřování plateb zablokovat pouze tehdy, jestliže se v dobré víře pokusil držitele tohoto prostředku na ověřování plateb kontaktovat s cílem ověřit si, zda se skutečně jedná o podvod.

Článek 44 Vedení záznamů

Poskytovatel platebních služeb vede interní záznamy přinejmenším po dobu jednoho roku, aby mohly být platební transakce zpětně vyhledány a aby mohly být napraveny chyby, aniž je dotčena směrnice 2005/.../ES nebo jiné příslušné právní předpisy Společenství.

Článek 45 Nepovolené transakce a odvolání souhlasu

1. Plátce uvědomí svého poskytovatele platebních služeb o veškerých nepovolených transakcích, chybách či jiných nesrovnalostech, ke kterým došlo na jeho účtu nebo které se týkají údajů, jež obdržel v souladu s článkem 36, a to neprodleně po jejich zjištění.
2. V případě řady transakcí může být povolení odvoláno a veškeré následné platební transakce se považují za nepovolené, aniž je dotčen článek 56.

Článek 46 Povinnosti uživatele platební služby v souvislosti s prostředky na ověřování plateb

Uživatel platební služby plní tyto povinnosti:

- (a) používá prostředek na ověřování plateb v souladu s podmínkami, které upravují vydávání a užívání daného prostředku;
- (b) uvědomí poskytovatele platebních služeb nebo subjekt jím určený o ztrátě, krádeži nebo zneužití prostředku na ověřování plateb nebo o jeho nepovoleném užití neprodleně po zjištění těchto skutečností.

Pro účely písmene a) učiní uživatel platební služby ihned po obdržení prostředku na ověřování plateb veškerá přiměřená opatření na ochranu jeho bezpečnostních prvků.

Článek 47 Povinnosti poskytovatele platebních služeb v souvislosti s prostředky na ověřování plateb

Poskytovatel platebních služeb plní tyto povinnosti:

- (a) ujistí se, že individualizované bezpečnostní prvky prostředku na ověřování plateb jsou přístupné pouze držiteli prostředku na ověřování plateb, a nikoli dalším stranám;
- (b) vyhne se zaslání nevyžádaného prostředku na ověřování plateb kromě případů, kdy je třeba prostředek na ověřování plateb v držení uživatele platební služby vyměnit, protože uplynula jeho platnost nebo z důvodu nutnosti doplnit nebo změnit jeho bezpečnostní prvky;

- (c) zajistí dostupnost vhodných prostředků umožňujících uživateli platební služby kdykoli učinit oznámení podle čl. 46 písm. b).

Pro účely písmene c) poskytnete poskytovatel platebních služeb uživateli platební služby prostředky, kterými může prokázat, že takové oznámení učinil.

Článek 48 Sporné povolení

1. Členské státy vyžadují, aby v případě, že uživatel platební služby popírá, že ukončenou platební transakci povolil, musí poskytovatel platebních služeb poskytnout přinejmenším důkaz, že byla platební transakce ověřena, přesně zaznamenána, zanesena do účetnictví a že nebyla ovlivněna selháním techniky nebo jinou poruchou.
2. Jestliže i po poskytnutí důkazů podle odstavce 1 uživatel platební služby nadále popírá, že danou platební transakci povolil, musí předložit faktické informace nebo skutečnosti, které umožní předpokládat, že platební transakci povolit nemohl a že se nedopustil podvodu ani hrubé nedbalosti, pokud jde o jeho povinnosti vyplývající z čl. 46 písm. b).
3. Aby mohl být předpoklad uvedený v odstavci 2 vyvrácen, použití prostředku na ověřování plateb zaznamenané poskytovatelem platebních služeb není samo o sobě postačující pro určení, zda byla platba uživatelem platební služby povolena či zda se uživatel platební služby dopustil podvodu nebo hrubé nedbalosti, pokud jde o jeho povinnosti podle článku 46.
4. Odstavci 2 a 3 nejsou dotčena právní ustanovení o důkazní hodnotě vlastnoručních podpisů a zaručených elektronických podpisů podle definice ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 1999/93/ES³⁰.

Článek 49 Odpovědnost poskytovatele za ztráty v souvislosti s nepovolenými platebními transakcemi

Členské státy dbají, aby v případě nepovolené platební transakce poskytovatel platebních služeb neprodleně vrátil částku ve výši nepovolené platební transakce nebo aby případně zrušil debet na platebním účtu v této výši tak, aby byl obnoven stav, jaký by na tomto účtu byl, kdyby k platební transakci nebylo došlo.

Další finanční náhrada může být stanovena v souladu s právními předpisy, které se vztahují na smlouvu uzavřenou mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platební služby.

---

³⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 13. prosince 1999 o zásadách Společenství pro elektronické podpisy (Úř. věst. 19.1.2000, s. 12).

Článek 50

Odpovědnost uživatele za ztráty v souvislosti s nepovolenými platebními transakcemi

1. Uživatel platební služby ponese náklady za ztrátu ve výši ne více než 150 EUR, které vyplývají z použití ztraceného nebo ukradeného prostředku na ověřování plateb a které se vyskytnou předtím, než splnil svou oznamovací povinnost svému poskytovateli platebních služeb podle čl. 46 písm. b).

Členské státy mohou tuto maximální částku dále snížit za předpokladu, že se toto snížení nevztahuje na poskytovatele platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení v jiném členském státu.

2. Uživatel platební služby ponese veškeré náklady za ztrátu pramenící z nepovolených transakcí, pokud jsou důsledkem jeho podvodného jednání či hrubé nedbalosti ve vztahu k povinnostem podle článku 46. V takových případech se maximální částka uvedená v odstavci 1 nepoužije.
3. Plátce nenese žádné finanční následky pramenící z použití ztraceného, ukradeného nebo zneužitého prostředku na ověřování plateb poté, co byl poskytovatel platebních služeb uvědomen o ztrátě či krádeži daného prostředku na ověřování plateb, pokud se nedopustil podvodu.
4. Pokud poskytovatel platebních služeb neposkytuje nepřetržitě přiměřené prostředky pro oznámení ztraceného, ukradeného nebo přisvojeného prostředku na ověřování plateb, jak požaduje čl. 47 písm. c), uživatel platební služby nenese odpovědnost za finanční následky pramenící z použití tohoto prostředku na ověřování plateb, pokud se nedopustil podvodu.

Článek 51

Mikropodniky a elektronické peníze

1. Články 49 a 50 této směrnice se nepoužijí, je-li uživatel platební služby podnikem větším než mikropodnik ve smyslu článku 1 a čl. 2 odst. 1 a 3 hlavy I přílohy doporučení 2003/361/ES.
2. Články 48, 49 a čl. 50 odst. 1 a 2 této směrnice se nevztahují na elektronické peníze ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. b) směrnice 2000/46/ES.

Ustanovení čl. 50 odst. 3 se vztahují na elektronické peníze, pokud je pro poskytovatele platebních služeb z technického hlediska možné zablokovat elektronické peníze uložené na elektronickém zařízení nebo zabránit dalším výdajům.

Článek 52

Náhrady

Členské státy dbají, aby byl plátce jednající v dobré víře oprávněn k náhradě povolené platební transakce, která již byla provedena, jsou-li splněny tyto podmínky:

- (a) povolením nebyla stanovena přesná částka platební transakce nebo při jejím provedení nebyl označen příjemce;
- (b) částka provedené transakce není taková, jakou by rozumný plátce očekával, kdyby byl na místě tohoto plátce.

Pro účely písmene b) však plátce nemůže spoléhat na důvody, jež souvisejí s převodem měny, pokud byl použit referenční směnný kurz dohodnutý s jeho poskytovatelem platebních služeb v souladu s čl. 26 odst. 1 písm. c) a čl. 31 odst. 1 písm. f).

Článek 53 *Žádosti o náhrady*

1. Členské státy dbají, aby plátce požadoval náhradu nejpozději do čtyř týdnů od okamžiku, kdy byl o dané platební transakci informován poskytovatelem platebních služeb. V žádosti se uvedou skutečnosti týkající se podmínek stanovených v článku 52.
2. Do deseti dnů od obdržení žádosti o náhradu poskytovatel platebních služeb buďto vyplatí náhradu za platební transakci v plné výši, nebo odůvodní odmítnutí náhrady s uvedením orgánu, na který se plátce může v dané záležitosti obrátit v souladu s články 72 až 75, pokud nepřijme uvedené zdůvodnění.

V případě požadování náhrady neplatí plátce žádné poplatky.

3. Je-li uživatel platební služby podnikem ve smyslu článku 1 hlavy I přílohy doporučení 2003/361/ES, může poskytovatel platebních služeb souhlasit s jinými časovými lhůtami, než jsou lhůty uvedené v odstavcích 1 a 2.

Kapitola 2 **Provedení platební transakce**

ODDÍL 1 **PLATEBNÍ PŘÍKAZY, POPLATKY A PŘEVÁDĚNÉ ČÁSTKY**

Článek 54 *Přijetí platebního příkazu*

1. Členské státy dbají, aby v případě platebního příkazu z podnětu plátce, nebo z podnětu či prostřednictvím příjemce, na který se vztahuje povolení plátce, nastal okamžik přijetí tehdy, jsou-li splněny tyto tři podmínky:
  - (i) poskytovatel platebních služeb obdržel platební příkaz;
  - (ii) poskytovatel platebních služeb ukončil ověřování příkazu, včetně případné kontroly dostupnosti peněžních prostředků;

- (iii) poskytovatel platebních služeb výslovně nebo mlčky přijal závazek vykonat platební transakci na základě příkazu.

Okamžik přijetí nastane nejpozději okamžikem, kdy poskytovatel platebních služeb začne vykonávat platební transakci.

- 2. V případě platebních transakcí, jež jsou spuštěny elektronicky, informuje poskytovatel platebních služeb uživatele platební služby výslovně nebo mlčky o přijetí příkazu k provedení. Učiní tak neprodleně a v každém případě do konce následujícího pracovního dne po okamžiku přijetí podle odstavce 1.

Článek 55

Odmítnutí platebního příkazu

- 1. Dojde-li k odmítnutí platebního příkazu, budou uživateli platební služby sděleny důvody tohoto odmítnutí a je-li to možné, také postup vedoucí k nápravě věcných nedostatků, které k tomuto odmítnutí vedly, a to pomocí komunikačních prostředků, na kterých se pro tento účel strany dohodly.

Sdělení bude poskytnuto neprodleně a v každém případě do tří pracovních dnů od okamžiku přijetí podle čl. 54 odst. 1.

- 2. Jsou-li splněny všechny podmínky stanovené ve smlouvě o platebních službách v souladu s článkem 31, poskytovatel platebních služeb plátce neodmítne provedení platebního příkazu, k němuž byl dán podnět prostřednictvím jiného poskytovatele platebních služeb, než je majitel účtu plátce, a na kterého se vztahuje povolení poskytnuté plátcem.

Článek 56

Neodvolatelnost příkazu

- 1. Aniž je dotčen článek 46, členské státy dbají na to, aby uživatel platební služby nemohl odvolat platební příkaz po okamžiku jeho přijetí poskytovatelem platebních služeb plátce v případě plateb, k nimž dal podnět plátce nebo poskytovatel platebních služeb příjemce v případě plateb, k nimž dal podnět příjemce nebo k nimž byl podnět dán jeho prostřednictvím.
- 2. Má-li být platební příkaz proveden k určitému dni v budoucnosti, mohou se poskytovatel platebních služeb a uživatel platební služby dohodnout na dni, po kterém již příkaz nelze odvolat pohybující se v rozmezí tří pracovních dnů, jež předcházejí okamžiku přijetí příkazu.

Článek 57

Poplatky

Je-li platební transakce provedena výhradně v měně členského státu a nezahrnuje žádné převody měn a mají-li oba poskytovatelé platebních služeb jak na straně plátce, tak na straně příjemce sídlo ve Společenství, dbají členské státy na to, aby veškeré poplatky byly uloženy

přímo plátcí a příjemci jejich příslušnými poskytovateli platebních služeb a aby každý nesl své vlastní poplatky.

V případě jiných platebních transakcí se mohou plátce a příjemce vzájemně dohodnout na změně těchto požadavků.

Článek 58 *Převedené částky a obdržené částky*

1. Mají-li poskytovatelé platebních služeb jak na straně plátce, tak na straně příjemce sídlo ve Společenství a je-li platební transakce provedena výhradně v měně členského státu, požadují členské státy na poskytovateli platebních služeb plátce, aby zajistil, že příjemce obdrží částku platební transakce v plné výši. Prostředníci si z převáděné částky neodečítají žádné poplatky.

Příjemce a jeho poskytovatel platebních služeb však mezi sebou mohou uzavřít výslovné dohody, podle nichž si poskytovatel platebních služeb může odečíst z převáděné částky své vlastní poplatky, předtím, než ji připiše na účet příjemce.

2. Členské státy v obou z následujících případů požadují, aby poskytovatel platebních služeb v dobré víře odhadl veškeré odpočty, které se u dané platební transakce předpokládají:
  - (a) pokud mají poskytovatelé platebních služeb na straně plátce i příjemce sídlo ve Společenství, avšak platební transakce je zčásti nebo zcela vyčíslena v jiné měně, než je měna členského státu;
  - (b) pokud má poskytovatel platebních služeb buď na straně plátce, nebo na straně příjemce sídlo mimo Společenství.

ODDÍL 2 **DOBA PROVEDENÍ**

Článek 59 *Oblast působnosti*

Tento oddíl se použije pouze tehdy, mají-li poskytovatelé platebních služeb jak na straně plátce, tak na straně příjemce sídlo ve Společenství.

Nepoužije se v případě platebních transakcí, jež se považují za mikroplatby.

Článek 60 *Platební transakce z podnětu plátce*

1. Členské státy požadují, aby poskytovatel platebních služeb dbal na to, aby po okamžiku přijetí byla poukázána částka připsána na platební účet příjemce nejpozději do konce prvního pracovního dne, který následuje po okamžiku přijetí. Do dne

1. ledna 2010 se však mohou plátce a jeho poskytovatel platebních služeb dohodnout na lhůtě, která nepřekročí tři dny.
2. Pokud se jedná o transakci z podnětu plátce, která zahrnuje převod měny, mohou se plátce a jeho poskytovatel platebních služeb dohodnout jinak na základě výslovné dohody.

Článek 61

Platební transakce z podnětu nebo prostřednictvím příjemce

1. V případě platby z podnětu nebo prostřednictvím příjemce členské státy vyžadují, aby poskytovatel platebních služeb dbal na to, aby po okamžiku přijetí byla poukázána částka připsána na platební účet příjemce nejpozději na konci prvního pracovního dne následujícího po dni, na který připadá okamžik přijetí, pokud se příjemce a jeho poskytovatel platebních služeb výslovně nedohodli jinak.
2. Pokud poskytovatel platebních služeb na straně plátce odmítá uvolnit peněžní prostředky, jež jsou předmětem platební transakce, sdělí to poskytovatel platebních služeb příjemci ve lhůtě stanovené v odstavci 1 pomocí prostředků, na kterých se pro daný účel strany dohodly.

Předpokládá se, že poskytovatel platebních služeb splnil své povinnosti podle odstavce 1 tohoto článku a podle odstavce 58.

Článek 62

Neexistence platebního účtu příjemce u poskytovatele platebních služeb

Pokud příjemce nemá u poskytovatele platebních služeb platební účet, budou mu peněžní prostředky zpřístupněny ve lhůtě stanovené v čl. 60 odst. 1 a v čl. 61 odst. 1.

Článek 63

Vklady v hotovosti

Vloží-li uživatel platební služby hotovost na svůj vlastní účet, poskytovatel platební služby dbá na to, aby byla částka připsána na účet nejpozději následující pracovní den po přijetí peněžních prostředků.

Článek 64

Vnitrostátní platební transakce

V případě čistě vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy stanovit kratší maximální lhůty pro provedení příkazu než lhůty stanovené v tomto oddílu.

ODDÍL 3

DOSTUPNOST PENĚŽNÍCH PROSTŘEDKŮ A ODPOVĚDNOST

Článek 65

Dostupnost peněžních prostředků na platebním účtu

1. Členské státy dbají na to, aby poskytovatel platebních služeb příjemce zpřístupnil peněžní prostředky příjemci, jakmile jsou tyto prostředky připsány na platební účet příjemce.

Za zpřístupnění peněžních prostředků nesmějí být účtovány žádné poplatky.

2. Poskytovatel platebních služeb plátce znemožní plátcovi disponovat s peněžními prostředky od okamžiku, kdy jsou tyto prostředky odepsány z platebního účtu plátce.
3. Dnem valuty u částky připsané ve prospěch účtu je okamžik připsání této částky na účet.

Dnem valuty u částky odepsané z účtu je okamžik odepsání této částky z účtu.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se použijí, aniž jsou dotčeny debety uskutečněné na spořicíh účtech, na něž se vztahují výslovné dohody o použití peněžních prostředků v systémech spoření.

Článek 66

Nesprávné jedinečné identifikátory

1. Pokud je platební příkaz proveden podle jedinečného identifikátoru poskytnutého uživatelem, považuje se tento příkaz z hlediska stanovení příjemce za správně provedený. Pokud byl jako jedinečný identifikátor stanoven kód IBAN, měl by být nadřazen jménu příjemce, je-li poskytnut dodatečně. Je však třeba, aby poskytovatel platebních služeb pokud možno ověřil, zda jsou ve vzájemném souladu.
2. Pokud je jedinečný identifikátor, který uživatel platební služby poskytl, nesprávný, nenese poskytovatel platebních služeb odpovědnost za neprovedení nebo chybné provedení transakce.

Poskytovatel platebních služeb se však v dobré víře pokusí peněžní prostředky, jež byly předmětem transakce, získat zpět.

3. Pokud uživatel platební služby poskytne kromě údajů požadovaných podle první odrážky čl. 26 odst. 1 písm. a) nebo první odrážky čl. 31 odst. 1 písm. b) dodatečné údaje, odpovídá poskytovatel platebních služeb pouze za provedení transakcí podle jedinečného identifikátoru uvedeného uživatelem platební služby.

Článek 67

Neprovedení nebo chybné provedení transakce

1. Po okamžiku přijetí v souladu s čl. 54 odst. 1 nese poskytovatel platebních služeb objektivní odpovědnost za neprovedení nebo chybné provedení platební transakce vykonané v souladu s oddílem 1.

Kromě toho nese poskytovatel platebních služeb objektivní odpovědnost za veškeré poplatky a úroky, které jsou uživateli platební služby účtovány v důsledku neprovedení nebo chybného provedení platební transakce.

2. Pokud uživatel platební služby tvrdí, že platební příkaz nebyl správně proveden, prokáže poskytovatel platebních služeb, aniž jsou dotčeny skutečnosti poskytnuté uživatelem platební služby, že byl platební příkaz přesně zaznamenán, proveden a zanesen do účetnictví.

Článek 68

Převody do třetích zemí

Pokud nemá poskytovatel platebních služeb příjemce sídlo v členském státě, nese poskytovatel platebních služeb plátce odpovědnost za provedení platebních transakcí pouze do okamžiku, kdy peněžní prostředky obdrží poskytovatel platebních služeb příjemce.

Článek 69

Dodatečná finanční náhrada

Jakákoli dodatečná finanční náhrada, jež není stanovena v tomto oddílu, se určí v souladu s vnitrostátními právními předpisy, které se vztahují na smlouvu uzavřenou mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platební služby.

Článek 70

Neuplatnění odpovědnosti

Odpovědnost podle čl. 66 odst. 2 prvního pododstavce, čl. 67 odst. 1 prvního pododstavce a článku 68 se nevztahuje na případy vyšší moci nebo případy, kdy je poskytovatel platebních služeb vázán jinými právními závazky, na které se výslovně vztahují vnitrostátní právní předpisy nebo právní předpisy Společenství, jako jsou například ustanovení zaměřená proti praní špinavých peněz a proti financování terorismu.

Kapitola 3 Ochrana údajů

Článek 71

Výjimka z pravidel o ochraně údajů a omezení jejich platnosti

Členské státy umožní zpracování osobních údajů platebními systémy a poskytovateli platebních služeb, je-li to zapotřebí z důvodu předcházení platebním podvodům a jejich vyšetřování, odhalování a stíhání. Zpracování těchto osobních údajů se provádí v souladu se směrnicí 95/46/EHS.

Kapitola 4

Sankce a řešení sporů

Článek 72 *Stížnosti*

1. Členské státy dbají, aby byly stanoveny postupy, které umožní uživatelům platebních služeb a jiným zúčastněným stranám včetně sdružení spotřebitelů evidovat stížnosti týkající se sporů vyplývajících z ustanovení vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádějí ustanovení této směrnice.
2. Stížnosti budou případně postoupeny příslušným orgánům odpovědným za udělování sankcí podle článku 73. V odpovědi stěžovateli bude případně učiněn odkaz na mimosoudní orgán zřízený podle článku 75.

Článek 73 *Sankce*

Členské státy stanoví pravidla ohledně sankcí, která se použijí v případě porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice, a podniknou veškerá nezbytná opatření pro jejich uplatnění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy uvědomí o těchto ustanoveních Komisi nejpozději do dne stanoveného v čl. 85 odst. 1 prvním pododstavci a neprodleně ji uvědomí o jakýchkoli následných změnách, které se jich týkají.

Článek 74 *Příslušné orgány*

Členské státy přijmou veškerá opatření, jež jsou nezbytná k tomu, aby řízení o stížnosti a sankce stanovené v čl. 72 odst. 1 a v prvním odstavci čl. 73 podléhaly orgánům zmocněným k zajišťování souladu s ustanoveními vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice.

Článek 75 *Mimosoudní opravné prostředky*

1. Členské státy podniknou nezbytné kroky pro zavedení přiměřeného a účinného mimosoudního řízení o stížnosti a o opravných prostředcích pro mimosoudní urovnávání sporů mezi uživateli platebních služeb a jejich poskytovateli platebních služeb a aby bylo podporováno využití této možnosti v případě všech sporů týkajících se práv a povinností, které vyplývají z této směrnice, případně s využitím stávajících orgánů.
2. V případě přeshraničních sporů dbají členské státy na to, aby tyto orgány při jejich řešení spolupracovaly.

HLAVA V

Změny a Platební výbor

Článek 76 *Změny a aktualizace*

S cílem zohlednit technický rozvoj a vývoj trhu v oblasti platebních služeb a zajistit jednotné provádění této směrnice může Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 77 odst. 2 změnit seznam činností v příloze této směrnice, v souladu s články 2 až 4.

V souladu s postupem uvedeným v čl. 77 odst. 2 může aktualizovat částky stanovené v čl. 2 odst. 1, čl. 21 odst. 1 písm. a), článku 38 a čl. 50 odst. 1, aby byla zohledněna inflace a významný vývoj na trhu.

Článek 77 *Výbor*

1. Komisi je nápomocen Platební výbor, dále jen „výbor“, složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec v jiných člancích, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

HLAVA VI

Závěrečná ustanovení

Článek 78

Úplná harmonizace, vzájemné uznávání a závazná povaha směrnice

1. Aniž je dotčen čl. 50 odst. 1 a články 64 a 80, pokud tato směrnice obsahuje harmonizovaná ustanovení, není členským státům dovoleno dodržovat ani zavádět jiná ustanovení než ustanovení této směrnice.
2. Při využívání možností, které jsou jim poskytnuty podle čl. 50 odst. 1 druhého pododstavce nebo podle článku 64 této směrnice, nesmí členské státy omezovat činnosti poskytovatelů platebních služeb, kteří získali povolení v jiném členském státě a kteří působí na jejich území v souladu s ustanoveními této směrnice na základě svobody usazování nebo volného pohybu služeb.
3. Členské státy dbají na to, aby se poskytovatelé platebních služeb neodchylovali na úkor uživatelů platebních služeb od ustanovení vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádějí ustanovení této směrnice nebo které jim odpovídají, není-li to v nich výslovně uvedeno.

Poskytovatelé platebních služeb se však mohou rozhodnout poskytnout uživatelům platebních služeb výhodnější podmínky.

Článek 79

Zpráva

Nejpozději dva roky po dni uvedeném v čl. 85 odst. 1 prvním pododstavci předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Evropské centrální bance zprávu o provádění této směrnice.

Článek 80

Přechodné ustanovení

Aniž je dotčena směrnice 2005/60/ES nebo jiné příslušné právní předpisy Společenství, členské státy umožní osobám, včetně finančních institucí ve smyslu směrnice 2000/12/ES, které započaly svou činnost jako platební instituce, jak je stanoveno v této směrnici, v souladu s vnitrostátními právními předpisy platnými přede dnem [*datum vstupu této směrnice v platnost*], aby pokračovaly ve své činnosti na území dotčeného členského státu po dobu nejvýše 18 měsíců po dni uvedeném v čl. 85 odst. 1 prvním pododstavci.

Článek 81

Změna směrnice 97/7/ES

Článek 8 směrnice 97/7/ES se zrušuje.

Článek 82
Změna směrnice 2000/12/ES

V článku 19 směrnice 2000/12/ES se doplní odstavec, který zní:

„Aniž je dotčena pátá odrážka prvního pododstavce, pokud finanční instituce poskytují platební služby ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady(*) [.../...], budou svou činnost provádět v souladu s pravidly stanovenými v hlavě II této směrnice.

(*) Úř. věst. L [...], [...], s. [...].“

Článek 83
Změna směrnice 2002/65/ES

Článek 8 směrnice 2002/65/ES se zrušuje.

Článek 84
Zrušení

Směrnice 97/5/ES se zrušuje s účinkem ode dne uvedeného v čl. 85 odst. 1 prvním pododstavci.

Článek 85
Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [dvanácti měsíců ode dne přijetí této směrnice]. Neprodleně sdělí Komisi znění ustanovení těchto předpisů a srovnávací tabulky mezi těmito ustanoveními a ustanoveními této směrnice.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 86
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 87
Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda

PŘÍLOHA
„PLATEBNÍ SLUŽBY“ PODLE ČL. 2 ODS. 1

- (1) Vklady hotovosti na platební účet vedený u poskytovatele platebních služeb uživatele nebo u jiného poskytovatele platebních služeb, stejně jako veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.
- (2) Výběry hotovosti z platebního účtu vedeného u poskytovatele platebních služeb uživatele nebo u jiného poskytovatele platebních služeb, stejně jako veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.
- (3) Provádění platebních transakcí, včetně převodu peněžních prostředků, jsou-li peněžní prostředky uloženy na platebním účtu vedeném u poskytovatele platebních služeb uživatele nebo u jiného poskytovatele platebních služeb:
  - provádění přímého inkasa, včetně jednorázového přímého inkasa;
  - provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku;
  - uskutečňování převodů, včetně trvalých příkazů.
- (4) Provádění platebních transakcí, jestliže se peněžní prostředky čerpají z úvěru pro uživatele platební služby poskytnutým v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 87/102/EHS o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru a s ostatními použitelnými právními předpisy Společenství:
  - provádění přímého inkasa, včetně jednorázového přímého inkasa;
  - provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku;
  - uskutečňování převodů, včetně trvalých příkazů.
- (5) Vydávání platebních karet, které uživateli platební služby umožňují převod peněžních prostředků.
- (6) Provádění platebních transakcí včetně převodu peněžních prostředků, je-li poskytovatel platebních služeb vydavatelem elektronických peněz ve smyslu směrnice 2000/46/ES.
- (7) Služby poukazování peněz, při nichž poskytovatel platebních služeb přijímá hotovost, účetní peníze nebo elektronické peníze od uživatele platební služby výhradně za účelem provedení platební transakce a převodu peněžních prostředků ve prospěch příjemce.
- (8) Provádění platebních transakcí prostřednictvím jakýchkoli komunikačních prostředků na dálku, jako jsou mobilní telefony nebo jiná digitální zařízení či zařízení IT, jestliže poskytovatel služby provozující daný telekomunikační nebo informační systém či síť umožňuje platbu za zboží či služby, které nejsou digitálním zbožím ani službami

elektronické komunikace, a nejsou tedy poskytovány prostřednictvím samotného technického zařízení.

- (9) Provádění platebních transakcí prostřednictvím jakýchkoli komunikačních prostředků na dálku, jako jsou mobilní telefony nebo jiná digitální zařízení či zařízení IT, jestliže poskytovatel služby provozující daný telekomunikační nebo informační systém či síť pouze zařídí převod peněžních prostředků platby za digitální zboží či služby elektronické komunikace poskytované prostřednictvím daného zařízení, bez jakéhokoli dalšího zásahu do poskytované služby.